

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
พหุปัญญากับการสอนแบบเดิม

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ฉัตรวดี ศิริอนันต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
มกราคม 2561

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
พหุปัญญากับการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์
ของ
ฉัตรวดี ศรีอนันต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

มกราคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี
พหุปัญญากับการสอนแบบเดิม

บทคัดย่อ
ของ
ฉัตรวดี ศิริอนันต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
มกราคม 2561

ฉัตรวดี ศิริอนันต์. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันท์เสน, รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมา แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยสุ่มห้องเรียน (Random Assignment) เพื่อแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบเดิม แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 20 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test for dependent samples และ t-test for independent samples

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

COMPARISON OF THE LISTENING AND SPEAKING PERFORMANCE AND INTEREST
IN ENGLISH LEARNING THROUGH INSTRUCTION BASED ON MULTIPLE
INTELLIGENCE ACTIVITIES AND TRADITIONAL TEACHING METHODS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Science of English Learning Management
at Srinakharinwirot University

January 2018

Chatwadee Siri-anan. (2018). **A Comparison of Grade 8 Student's Listening-Speaking Performance and Interest in English learning Through Instruction based on Multiple Intelligence Activities and the Traditional Teaching Method.** Master Thesis, M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Anchalee Jansem, Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanavich

This study aims to compare the English Listening and Speaking performance and interest in learning among grade eight students at Maepra Fatima School in the Dindang District of Bangkok. The population of the sample group was assigned into two groups. The experimental and control groups were selected by random assignment.

The research instrument used in this study were the Instruction of English Listening and Speaking based on Multiple Intelligence Activities lesson plans, Traditional English lesson plans, English Listening and Speaking interview test, and a questionnaire on interest in English learning. The length of the experiment was twenty periods of fifty minutes each. The data were statistically analyzed by t-test for the dependent samples and a t-test for the independent samples.

The results of this study revealed the following: 1) The English listening and speaking performance of the experimental group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experiment group at a level of .05 2) The interest in learning English of the experimental group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experiment at a level of .05 3) The English listening and speaking performance of the control group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experiment at a level of .05 4) The interest in learning English of the control group after the experiment was significantly higher than that of the pre-experiment at a level of .05 5) The English listening and speaking performance of the experimental group was significantly higher than the control group at a level of .05 6) The interest in learning English of the experimental group was significantly higher than the control group at a level of .05

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิม
ของ
ฉัตรวดี ศิริอนันต์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ)
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ฉัตรชัย เอกปัญญากุล)
วันที่ เดือน พ.ศ.2560

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลักประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทรเสม) (รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกรรมการ(รอง
ศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทรเสม)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภาษิต)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทร์เสม รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภักษิตและอาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง ที่กรุณาให้คำปรึกษาในการแก้ไข ปรับปรุงและให้คำแนะนำเพิ่มเติมสำหรับการศึกษาค้นคว้าและตรวจสอบความถูกต้องของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร ที่สละเวลาอันมีค่า ช่วยเหลือ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยในการปรับปรุงแก้ไขงานจนสำเร็จ กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาด้านสถิติและการวิจัยแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พณิตา กุลสิริสวัสดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภักษิต ที่ได้กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัยจนการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และคณะครูโรงเรียนแม่พระฟาติมาทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ ช่วยอำนวยความสะดวกและแสดงไมตรีจิตต่อผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และ มัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้ด้วยความเต็มใจและสำเร็จไปอย่างลุล่วง

ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดาและครอบครัวที่คอยให้การสนับสนุน เป็นแรงผลักดัน ให้กำลังใจผู้วิจัยอยู่เสมอ ตลอดจนคอยช่วยเหลือช่วยอำนวยความสะดวกทุก ๆ ด้านจนผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยครั้งนี้ได้สำเร็จ

ขออุทิศงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาและการวิจัยเพื่อสาธารณประโยชน์ ขอมอบความสำเร็จนี้ให้กับบิดา มารดา ญาติ ครูบาอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้สนับสนุนและช่วยเหลือผู้วิจัยจนสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จ

ฉัตรวดี ศิริอนันต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง การพูด และความสัมพันธ์ ระหว่างการฟังและการพูด	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	31
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพหุปัญญา	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	52
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	52
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	52
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	53
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
วิธีดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	62
สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	72
สมมติฐานของการวิจัย.....	72
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	74
อภิปรายผล.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	90
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	154

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางกำหนดน้ำหนักคะแนนองค์ประกอบของการพูดของ FSI.....	28
2 ตารางเทียบคะแนนของ FSI	29
3 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาปัญญาแต่ละด้าน.....	39
4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์.....	57
5 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	60
6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการทดลอง.....	68
7 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	68
8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	69
9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	69
10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการ ทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	70
11 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	70
12 คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	94
13 คะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง.....	96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2 ทักษะย่อยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ.....	14

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สำคัญในฐานะเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารของคนทั้งโลก การจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมถึงการเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในแต่ละภาษา ใช้เพื่อการประกอบอาชีพและการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 1) สำหรับในประเทศไทย มีการกำหนดให้ผู้เรียน เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และมีการสนับสนุนให้คนไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

การศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2551–2557 พบว่าแม้เด็กไทยจะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานตามที่หลักสูตรการศึกษากำหนดไว้ แต่ผลการทดสอบแห่งชาติชั้นพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ (O-NET) ระหว่างปีการศึกษา 2551-2557 ทางการศึกษาพบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไม่ถึง ร้อยละ 50 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2558: ไม่ปรากฏเลขหน้า) นอกจากนี้เมื่อเทียบสัดส่วนการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้เรียนในประเทศอาเซียน พบว่าคนไทยที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้มีเพียง 10 % เท่านั้น ทำให้ไทยยังคงอยู่ในอันดับท้ายๆ ใน 10 ประเทศอาเซียน (JobsDB: ออนไลน์)

จากผลการทดสอบภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น เป็นลักษณะการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนศึกษาภาษาอังกฤษเพียงในห้องเรียน แต่ไม่ได้นำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนในประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองซึ่งผู้เรียนจะต้องนำไปใช้สื่อสารในชีวิตจริงเช่นเดียวกับการสื่อสารด้วยภาษาแม่ เหตุนี้ทำให้ผู้เรียนในประเทศไทยมีโอกาสดำเนินการใช้ภาษาอังกฤษไม่มากนักจึงส่งผลต่อการทดสอบภาษาอังกฤษด้วยทั้งนี้ อรุณี วิริยะจิตรา; และคนอื่นๆ (2555: 70-71) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ผู้สอนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบเน้นการอธิบายกฎไวยากรณ์ และการทำแบบฝึกหัด ข้อสอบภาษาอังกฤษเน้นการทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์มากกว่าความสามารถในการสื่อสาร การสอนแบบเน้นไวยากรณ์จะเน้นให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์และทำแบบฝึกหัดขาดความหลากหลายในการทำกิจกรรมด้านการสื่อสารระหว่างผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึก

ว่า ไวยากรณ์เป็นเรื่องยากและน่าเบื่อ การสอนวิธีนี้ผู้เรียนจะเก่งไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้จริง

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น แม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาภาคบังคับแต่ผู้เรียนหลายๆ คน ยังไม่สามารถสื่อสารด้วยการฟัง การพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนักจากการศึกษางานวิจัยของณัฐจิรา ทศน์แก้ว (2549: 2) ได้สรุปปัญหาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยไว้ว่าเหตุที่ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้นั้นเพราะผู้เรียนมีความสามารถในการพูดคุยสนทนากับชาวต่างประเทศได้น้อยมาก ทั้งที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาหลายปีสืบเนื่องจากการเรียนการสอนที่ไม่ได้เน้นการนำภาษาไปใช้อย่างจริงจังจึงการเรียนการสอนมุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับภาษามากกว่าความสามารถใช้ภาษาได้เช่น การสอนที่เน้นการจำหลักไวยากรณ์ มากกว่าเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันนอกจากนี้ ปัญหาด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศสุดา ปงลังกา (2550:1) ที่พบว่า ครูผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูดผู้เรียนไม่กระตือรือร้นในการพูดไม่กล้าแสดงออกและไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสารได้ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์

จากปัญหาด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของเด็กไทยที่ได้กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารด้วยการฟัง-พูด เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียน ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถอย่างหลากหลายในการเรียน รวมทั้งความสามารถในด้านภาษาด้วยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทภาษาที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่เกี่ยวกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการนำทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ งานวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2555: 144-156) ที่ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตครูโดยใช้โปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาและโปรแกรมการสอนแบบเดิมพบว่านิสิตครูที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญา มีพัฒนาการการใช้ภาษาอังกฤษไปในทางที่ดี มีความคิดเห็นในการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษในทางบวก และมีประสบการณ์การใช้พหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน สูงกว่านิสิตที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบเดิมทั้งนี้เนื่องจากนิสิตที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญา มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายมีโอกาใช้ความสามารถของตนเองด้านที่ถนัดในหลายๆด้าน และที่สำคัญ คือ ได้รู้จักใช้ภาษาอังกฤษปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นคนอื่นๆ มีโอกาสใช้กระบวนการทางความคิดและเชื่อมโยงความคิดของตนเองในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้มากกว่านิสิตครูที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบเดิม

ไม่เพียงแต่งานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2555: 144-156) ดังกล่าว ที่ผลการใช้ทฤษฎีพหุปัญญาช่วยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยของศศิมาศ พูลทรัพย์ (2551: 110-115) พบว่าการใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในทุกด้าน ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งนี้ สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้ปัญญาความสามารถของตนในหลายๆด้าน ที่สำคัญคือผู้เรียนต้องใช้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อดำเนินกิจกรรมในห้องเรียน จึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่างๆ ตามวิธีการจัดการเรียนการสอนในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษนอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของแอนเดอร์สัน (Anderson, 1998: Online) ที่ได้ศึกษาการใช้พหุปัญญาในการพัฒนาการเรียนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับเกรด 7 และ 8 ที่ไม่สามารถจำศัพท์ในชั้นเรียนได้ ผลการวิจัยหลังจากใช้เทคนิคพัฒนาความจำควบคู่กับพหุปัญญา พบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบคำศัพท์สูงขึ้นและมีความตั้งใจในการเรียนคำศัพท์มากขึ้น เมื่อการเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ มีกิจกรรมที่หลากหลายส่งผลต่อความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วย

จากตัวอย่างงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญาในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าวิธีการนำทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิธีที่น่าสนใจและเหมาะสมแก่การนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ เพราะทฤษฎีพหุปัญญาของการัดเนอร์ เป็นทฤษฎีที่ส่งเสริมปัญญาความสามารถในหลายๆด้านของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็น ปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านดนตรี ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านร่างกาย ด้านความเข้าใจตนเองด้านความเข้าใจผู้อื่น และด้านธรรมชาติ หากนำทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้ในการสอนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ นอกจากจะได้พัฒนาความสามารถทั้งสองด้านแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนปัญญาความสามารถด้านอื่นๆ และสร้างความน่าสนใจต่อการเรียนได้อีกด้วย

ดังที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความสำคัญของปัญหาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและการนำทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้ในการจัดการสอนภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงนำมาสู่การทำวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิมผู้วิจัยเชื่อว่าหากนำทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้สำหรับการเรียนการสอนในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่จะเป็นการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางปัญญาด้านอื่นๆ ตามความถนัดของผู้เรียนและเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่แปลกใหม่และน่าสนใจยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิม
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยประยุกต์วิชาภาษาอังกฤษเข้ากับทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อส่งเสริมปัญญาทั้ง 8 ด้านของผู้เรียน โดยผ่านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัญญาด้านภาษาเป็นหลัก การวิจัยนี้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการนำเอาแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสร้างบรรยากาศในการเรียน เป็นการช่วยฝึกและพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ช่วยสร้างความสนใจในการเรียน และเป็นการฝึกให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 80 คน โดยสุ่มห้องเรียน (Random Assignment) เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน ตามการจัดห้องเรียนของทางโรงเรียน แล้วใช้วิธีการสอนเป็นหน่วยสุ่ม เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง นักเรียนจำนวน 40 คน ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มควบคุม นักเรียนจำนวน 40 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนซึ่งแบ่งเป็น

1. วิธีการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
2. วิธีการสอนแบบเดิม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ** หมายถึง การใช้ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในสถานการณ์ต่างๆให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันโดยความสามารถในการฟัง-พูดนั้นประกอบไปด้วยความสามารถในการออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความสามารถในการจับความความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้ว โดยที่แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษคือ ให้ผู้เรียนดูภาพประกอบและตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพที่กำหนดให้ โดยมีผู้สอนเป็นผู้สัมภาษณ์

2. **ทฤษฎีพหุปัญญา** หมายถึง ความสามารถด้านปัญญาในการแก้ปัญหา การสร้างผลงานของมนุษย์ โดยที่ความสามารถดังกล่าว เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน บางคนอาจมีด้านเดียวหรืออาจมีหลายด้าน เปรียบเหมือนเครื่องมือในการเรียนรู้ การแก้ปัญหาที่ติดตัวไปตลอดชีวิต พหุปัญญาประกอบด้วยปัญญาทั้ง 8 ด้าน ตามความถนัดของมนุษย์แต่ละคนประกอบด้วยปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ปัญญาด้านดนตรีปัญญาด้านการ

เคลื่อนไหวร่างกายปัญญาด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่นปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง และปัญญาด้านความเข้าใจธรรมชาติ

3.การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่เน้นความสามารถทางพหุปัญญาทั้ง 8 ด้านของผู้เรียน อันได้แก่ ปัญญาด้านภาษา ปัญญาตรรกะและด้านคณิตศาสตร์ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ปัญญาด้านดนตรีปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกายปัญญาด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง และปัญญาด้านความเข้าใจธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีขั้นตอนการสอน ตามแผนการสอนดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (ปัญญาด้านดนตรี ด้านภาษา)ผู้สอนแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทราบโดยภาพรวม หลังจากทราบจุดประสงค์การเรียนการสอนโดยภาพรวมแล้วผู้สอนจึงเปิดเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนให้ผู้เรียนฟัง พร้อมทั้งให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายสรุปเนื้อหาหลักจากเพลงที่ได้ฟังและจดบันทึกคำศัพท์ที่น่าสนใจที่ได้ฟังจากเพลง จากนั้นให้ผู้เรียนดูภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายและระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพประกอบนั้น ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์สำคัญที่เกี่ยวกับบทเรียนให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายและระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเพลงและภาพประกอบดังกล่าว เพื่อเป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนและเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนฟังเนื้อเรื่องหลัก

ขั้นสำรวจและหาข้อมูล(ปัญญาด้านภาษา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล)หลังจากการนำเข้าสู่บทเรียนแล้ว ผู้สอนเริ่มสอนเนื้อหาหลักโดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อเรื่องที่ผู้สอนนำมาสอนทั้งหมด 2 รอบหลังฟังเสร็จ ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาของเรื่องที่ได้อ่าน ผู้สอนถามผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาโดยภาพรวมจากเรื่องที่ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังและตอบคำถามจากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเพื่อเป็นการประเมินว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังมากน้อยเพียงใด

ขั้นฝึกปฏิบัติ(ปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านธรรมชาติ) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนกิจกรรมการฟัง-พูด จากสิ่งที่ได้ฟังในขั้นสำรวจและค้นหาข้อมูล ผู้สอนจะจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟัง-พูด ร่วมกับเพื่อนในชั้นโดยออกแบบกิจกรรมให้มีบริบทของการคิดวิเคราะห์และข้อมูลเกี่ยวข้องกับธรรมชาติรอบตัวรวมอยู่ด้วย เช่น การร่วมกันอภิปรายจากการศึกษาภาพประกอบ ในขั้นนี้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้สังเกตการทำกิจกรรม และให้คำแนะนำหากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นนำเสนอผลงาน(ปัญญาด้านภาษา ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านมิติสัมพันธ์) หลังจากการฝึกฝนกิจกรรมการฟัง-พูดในขั้นฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียบเรียงข้อมูลจากกิจกรรมในขั้นฝึกปฏิบัติของกลุ่มตนเอง นำเสนอต่อหน้าชั้นเรียนเป็นรายกลุ่ม โดยผู้เรียนมีอิสระในการคิดค้นวิธีการนำเสนอ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนอในรูปแบบการรายงานหน้าชั้นเรียน หรือสร้างเป็นแผนภาพการนำเสนอ เป็นต้น

ขั้นสะท้อนแนวคิด(ปัญญาด้านการรู้จักตนเอง)ผู้เรียนประเมินผลการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญานอกจากนี้ผู้เรียนทุกคนต้องจดบันทึกความรู้สึกและความคิดเห็นหลังทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาส่งผู้วิจัย เพื่อเป็นการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมครั้งนี้

4. วิธีการสอนแบบเดิมหมายถึงการสอนฟัง-พูด เน้นหลักการให้จำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ และการแปลเป็นหลัก สอนให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์ให้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปสู่กระบวนการอื่นๆ มีขั้นตอนการสอนตามแผนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1การนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมโดยรวม จากนั้นให้ผู้เรียนฟังเรื่องจากซีดีหรือวิดีโอ หลังจากฟังเรื่องจบ ผู้สอนถามผู้เรียนถึงเหตุการณ์ที่ผู้เรียนฟัง ให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2สอนศัพท์

ผู้สอนแปลเนื้อหาเรื่องที่ฟังเป็นภาษาไทยพร้อมทั้งสอนคำศัพท์ในบทเรียนให้ผู้เรียนตอบคำถามในแบบฝึกหัด จากเรื่องที่ได้อ่าน

ขั้นตอนที่ 3สอนโครงสร้างไวยากรณ์

ผู้สอนอธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆให้ผู้เรียนทราบ พร้อมยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือฝึกใช้ไวยากรณ์ที่เรียนนั้นโดยการสร้างประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจกฎที่เรียนไป จากนั้นให้ฝึกแปลประโยคเป็นภาษาของผู้เรียนเอง

ขั้นตอนที่ 4ประเมินผลการเรียนรู้

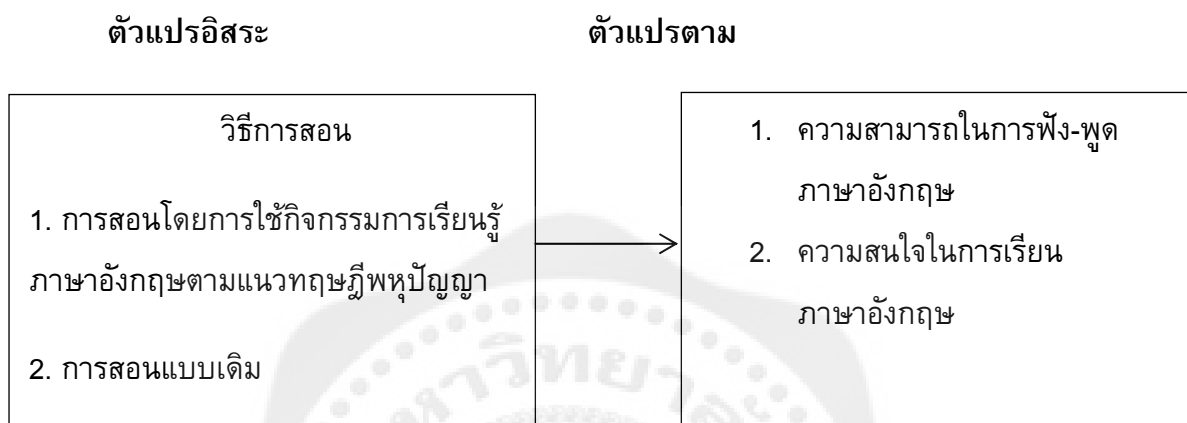
ให้ผู้เรียนทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหรือท่องศัพท์แล้วนำไปแต่งประโยคหรือแปลข้อความจากภาษาต่างประเทศที่เรียนเป็นภาษาไทย หรือแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาที่เรียนโดยใช้พจนานุกรมที่มีคำแปลสองภาษา

5. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหมายถึง การแสดงความรู้สึกชอบพอใจหรือเอาใจใส่ในกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเห็นคุณค่าประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษวัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษข้อความในแบบสอบถามจะวัดด้านความรู้สึกชอบ ความพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ความพยายามและความเอาใจใส่ในการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งการประเมินโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งนำเอาแนวทฤษฎีพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์

มาประยุกต์ใช้กับการสอนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนแบบเดิมซึ่งเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยทั่วไป ทำให้ทราบผลความแตกต่างของความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ดังภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ด้วยวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา
 - 1.2 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง การพูด และความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง
 - 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด
 - 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูด
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร
 - 3.2 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 หลักการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีพหุปัญญา
 - 4.1 ความหมายของพหุปัญญา
 - 4.2 ลักษณะเฉพาะของพหุปัญญา
 - 4.3 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา
 - 4.4 การประเมินพหุปัญญา
 - 4.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน
 - 5.1 ความหมายของความสนใจ
 - 5.2 ชนิดของความสนใจ
 - 5.3 สาเหตุของความสนใจ
 - 5.4 ความสนใจกับการเรียนการสอน
 - 5.5 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจต่อการเรียน

5.6 การวัดความสนใจ

5.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.1 ธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2532: 22) กล่าวว่า การเรียนภาษาต้องเริ่มจากการรับรู้โดยการเลียนแบบในระยะแรก เนื่องจากผู้เรียนไม่เคยได้รับปัจจัยป้อนทางภาษานั้นๆมาก่อน ภาษามนุษย์ไม่ใช่ภาษาสัญชาตญาณที่เกิดตามธรรมชาติ ภาษาของมนุษย์และสัตว์จะคล้ายคลึงกันต่อเมื่อเป็นภาษาที่สื่อความรู้สึกเท่านั้น เช่น เจ็บ ปวด ดีใจ เสียใจ ภาษาของมนุษย์จำเป็นต้องได้รับจากสิ่งแวดล้อมจากผู้ใกล้ชิด ดังนั้น การรับรู้ภาษาของมนุษย์จึงมีความแตกต่างกัน

ราตรี สุตทรวง (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2556: 33-34; อ้างอิงจาก ราตรี สุตทรวง. 2535. **ประสาทสรีรวิทยา**. หน้า 327-328) ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทสรีรวิทยาและสรีรวิทยาของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กล่าวถึงความหมายของภาษาไว้ว่าภาษาเป็นกระบวนการทางจิตใจที่มีศูนย์กลางอยู่ในสมอง เป็นการแสดงออกถึงการเรียนรู้ข้อมูลของสิ่งแวดล้อมทางอวัยวะรับรู้ความรู้สึกต่างๆและวิเคราะห์ข้อมูลนั้น โดยใช้ประสบการณ์ในอดีตเพื่อทำให้เกิดความคิดและการตอบสนองในรูปของการพูด การเขียนหรือการกระทำอื่นๆ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของภาษาออกมา ดังนั้นการสื่อสารทางภาษาต้องใช้บริเวณสมองที่เกี่ยวข้องหลายส่วนด้วยกัน กระบวนการเข้าใจภาษาจึงต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน โดยขั้นตอนการเข้าใจภาษาประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การรับข้อมูล หมายถึง การทำงานของระบบประสาทรับรู้ความรู้สึก จากวิถีประสาทรับรู้ความรู้สึกจะส่งต่อไปยังบริเวณของซีรีบรัล คอร์เท็กซ์ ที่รับและแปลความรู้สึกนั้น เช่น เสียงที่เข้ามาหูจะส่งไปที่คอร์เท็กซ์ที่รับการได้ยินขั้นต้น จากนั้นส่งไปแปลและทำความเข้าใจที่บริเวณการเชื่อมโยงเสียง ส่วนการเรียงภาพจะส่งไปที่คอร์เท็กซ์การเห็นขั้นต้น เพื่อรับภาพและส่งไปแปลทำความเข้าใจที่บริเวณเชื่อมโยงการมองเห็น

ขั้นตอนที่ 2 การเข้าใจภาษา หมายถึงการแปลและทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความสามารถในการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตผสมผสานกับข้อมูลที่ได้รับโดยวิธีอื่นๆ การเข้าใจภาษานี้อาจแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่ขั้นต่ำที่สุด คือ การเข้าใจคำและไวยากรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ โดยสามารถวิเคราะห์คำและประโยครวมกันเป็นข้อมูลได้ ขั้นที่สูงขึ้นต่อจากนั้นคือการวิเคราะห์โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับประสบการณ์ในอดีตหรือเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้รับด้านอื่นๆ ทำให้เกิดความคิดจะสื่อออกมาเป็นภาษา การจะเกิดขึ้นต่างๆของการเข้าใจภาษานั้นๆได้ ต้องใช้สมองที่เกี่ยวข้องกันหลายบริเวณ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเส้นประสาทที่ติดต่อระหว่างศูนย์กลางการเข้าใจภาษาและบริเวณที่เกิดกลไกการพูดอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างคำพูดหรือการเขียนโต้ตอบ คือ การทำงานของระบบกลไกเพื่อแสดงออก โดยเริ่มจากการจัดโปรแกรม เพื่อให้ใช้ภาษาเขียนหรือภาษาพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา บริเวณที่เกิดกลไกการพูด อยู่ในสมองซีกเด่นซึ่งมีหน้าที่จัดแผนการเคลื่อนไหวโดยจัดลำดับการทำงานของกล้ามเนื้อที่จะใช้แรงหรือระยะเวลาที่ใช้ในการหดตัวของกล้ามเนื้อ แล้วส่งไปยังบริเวณกลไกขั้นต้นที่เกี่ยวกับการพูดคือส่วนไบโหน้าหรือถ้าต้องการแสดงออกเป็นภาษาเขียน ก็จะจัดโปรแกรมส่งไปยังบริเวณควบคุมการเขียน

จากการศึกษาธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เกิดจากการใช้สมองหลาย ๆ ส่วน ในการทำความเข้าใจและสื่อภาษาจากสิ่งที่ได้รับฟังหรือได้อ่าน การเรียนรู้ภาษาเริ่มจากการเลียนแบบ แล้วมนุษย์จึงรู้จักใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น โดยขั้นตอนการเข้าใจภาษาต้องประกอบด้วย การรับข้อมูลจากการได้ยิน การเข้าใจภาษาโดยการแปลความ และทำความเข้าใจจากสิ่งที่ได้รับฟัง สุดท้ายคือ การแสดงออกเพื่อตอบสนองสิ่งที่ได้รับฟังหรือได้อ่านโดยการพูดหรือการเขียนโต้ตอบออกไป

1.2 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แครชเชน (Krashen. 1987: 35-40) ได้กล่าวถึงสมมุติฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. สมมุติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) สมมุติฐานนี้สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเรา มี 2 แบบ คือ การเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning)

การรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองที่มีกระบวนการคล้ายการเรียนรู้ภาษาแม่ คือ เรียนรู้โดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนไม่ได้รู้สึกที่กำลังเรียนภาษาอยู่เพราะมุ่งการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะรู้กฎเกณฑ์ของภาษาโดยไม่รู้ตัวและจะรู้ว่าการใช้ภาษานั้นถูกหรือผิด การเรียนรู้แบบนี้จึงเป็นธรรมชาติ

การเรียนภาษา (Language Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งเป็นการเรียนอย่างรู้ตัว เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์และไวยากรณ์ภาษา ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา การเรียนรู้แบบนี้ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบในชีวิตประจำวัน เป็นการเรียนแบบเป็นทางการ

2. สมมุติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) สมมุติฐานนี้สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีขั้นตอน ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่น

3. สมมุติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบทางภาษา (The Monitor Hypothesis) สมมุติฐานนี้สรุปได้ว่า การรู้ภาษาและการเรียนภาษา นำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน การรู้ภาษาทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาหรือทำหน้าที่เป็นกลไกในการทดสอบภาษา ในชีวิตประจำวัน การเรียนภาษาที่เป็นการเรียนรู้กฎการใช้ภาษา นำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่มากนัก เพราะ

การใช้ความรู้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาต้องมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการ ได้แก่ ต้องมีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ต้องให้ความสนใจกับรูปแบบของภาษา และต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) สมมุติฐานนี้มีความสำคัญคือเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือ ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ข้อมูลนี้อาจได้จากการฟังหรือการอ่าน แต่ต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ มิฉะนั้นข้อมูลดังกล่าวจะเป็นเพียงแค่เสียง หรือ ตัวอักษร ที่ไม่มีความหมายสำหรับผู้เรียน ข้อมูลดังกล่าวต้องมีความหมายในเนื้อหาและต้องมีความที่น่าสนใจ เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน

5. สมมุติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) สมมุติฐานนี้เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาที่สองประสบความสำเร็จ เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ความมั่นใจ

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2556: 38) กล่าวว่า หลักการสำคัญของการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาคือความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและการพัฒนาภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ฮัลลiday (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2556: 39-40; อ้างอิงจาก Halliday, 1978. Language as social semiotic: The social interpretation of language and meaning, unpagged) เกี่ยวกับการพัฒนาภาษาโดยสรุปไว้ว่า ภาษาเป็นเสมือนแหล่งข้อมูล ความหมายของภาษาคือสิ่งที่คนทั่วไปสามารถสื่อสารได้และใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการสื่อสาร เมื่อใดก็ตามที่ใช้ภาษา ผู้พูดหรือผู้เขียนจะสร้างความหมายโดยผู้ฟังหรือผู้อ่านจะตีความจากเสียงหรือสัญลักษณ์ที่สื่อความนั้นๆ การเรียนภาษาจำเป็นต้องอาศัยการปฏิบัติและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างมีความหมาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาต้องอาศัยการเข้าใจธรรมชาติของภาษา การเรียนรู้ภาษาให้เกิดประสิทธิภาพต้องอาศัยการฝึกฝน การปฏิบัติจริง นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษายังต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างมีความหมายด้วย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง การพูด และความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง

ความหมายของความสามารถในการฟัง

บราวน์; และยูล (Brown; & Yule, 1988: 58) กล่าวว่า ในการฟังภาษาต่างประเทศ ผู้ฟังจะต้องเข้าใจความหมายและบริบทของภาษาเพื่อตีความสิ่งที่ฟัง

ริชาร์ดส (Richards. 1990: 50-52) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ ว่า การที่ผู้ฟังจะเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ จะต้องมีความเข้าใจข้อมูลและองค์ประกอบของสิ่งที่ฟัง คำศัพท์ และไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของสารที่กำลังฟังอยู่ กลวิธีการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. การฟังอย่างคร่าวๆ เพื่อหาคำศัพท์ที่รู้ความหมาย
2. การแบ่งเสียงที่ต่อเนื่องกันออกเป็นคำๆ เช่น ฟังออกได้ว่าเสียงที่ต่อเนื่องกัน แยกออกมาได้เป็นกี่ยางค์
3. การใช้ตัวชี้แนะทางเสียงเพื่อหาจุดเน้นของสาร
4. การใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ เพื่อจัดการเรียบเรียงเสียงออกเป็นหน่วยของสาร เพื่อให้เกิดการเข้าใจความหมายของสารนั้นๆ

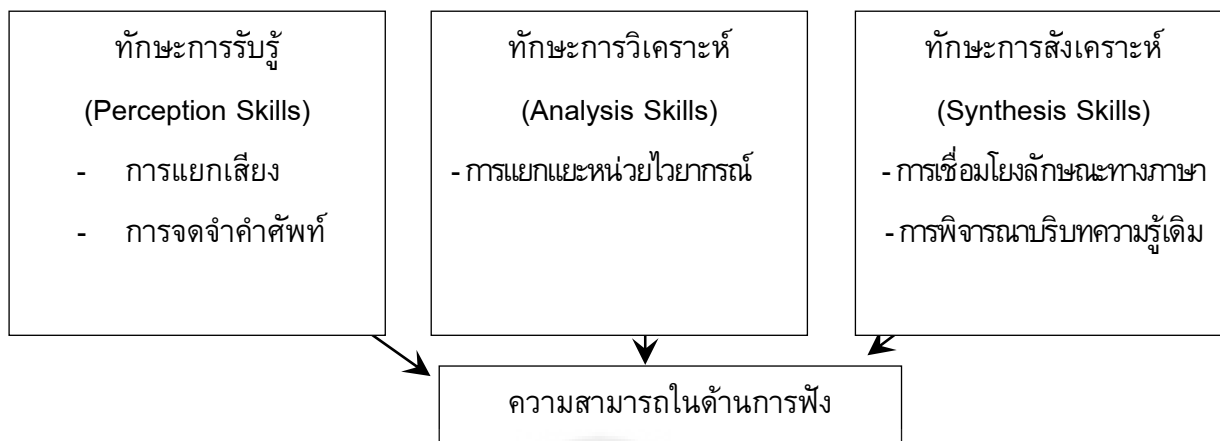
กลวิธีการเข้าใจข้อมูลดังที่กล่าวมานี้ ริชาร์ดส (Richards. 1990: 50-52) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจเนื้อหาโดยอาศัยความรู้เดิม ในด้านการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการฟังนั้น ผู้ฟังควรใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยให้เกิดความเข้าใจในการฟัง โดยอาศัยกลวิธีดังต่อไปนี้

1. สามารถกำหนดได้ว่า เรื่องที่ฟังเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ใด เช่น การเล่านิทาน การพูดตลก การภาวนา และการปน เป็นต้น
2. สามารถจำแนกประเภท สถานที่ บุคคล หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง
3. สามารถระบุเหตุและผลของเรื่องที่ฟัง
4. สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น
5. สามารถตีความหัวเรื่อง
6. สามารถตีความรายละเอียดข้อมูลที่ขาดหายไป

โรสท์ (Rost. 1991: 3-4) ได้กล่าวถึง ความสามารถด้านการฟังไว้ว่า ผู้ฟังต้องมีทักษะต่างๆดังต่อไปนี้

- สามารถแยกแยะเสียงได้
- สามารถจดจำคำศัพท์ได้
- สามารถจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และสามารถจำแนกหน่วยทางภาษาได้
- สามารถใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับบริบททางภาษาเพื่อเดาคำศัพท์

การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในด้านทักษะการฟังได้ ต้องอาศัย การบูรณาการ ทักษะทั้ง 3 ทักษะที่รวมเป็นความสามารถทางด้านการฟังของแต่ละบุคคลโดย โรสท์(Rost. 1991: 3-4)ได้แสดงเป็นแผนภูมิรูปภาพ ดังภาพประกอบ 2ทักษะย่อยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 2 ทักษะย่อยที่มีผลต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการฟัง สรุปได้ว่าการฟังเป็นความสามารถในการเข้าใจเนื้อหา คำศัพท์และความหมายของสารที่ฟังโดยอาศัยทักษะการรับรู้ วิเคราะห์และสังเคราะห์จากสารที่ได้ฟัง เมื่อรับรู้และเข้าใจข้อมูลจากสารที่ได้รับฟังแล้ว จึงสามารถตีความสารที่ฟังได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง

วิดโดวสัน (Widdowson. 1981: 60) ได้กล่าวว่าหลักการฟังที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้นั้น ผู้สอนจะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนเพื่อที่ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถของตนเองทั้งด้านการฟังและการพูดรวมถึงสามารถเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆที่พูดไปแล้วอย่างไรและเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสารซึ่งในการฟังผู้ฟังจะเลือกฟังแต่เฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังและจะไม่สนใจกับสิ่งที่ไม่ต้องการ

บัสบี; และเมเจอร์ (Busby; & Majors. 1987: 25) ได้อธิบายเกี่ยวกับการฟังว่าการฟังหมายถึงกระบวนการของการรับรู้ การให้ความสนใจ การตีความข้อมูล เมื่อมีการรับข้อมูลด้วยการฟังแล้วจะเกิดการวิเคราะห์ความหมายของสิ่งที่ได้ยิน

อันเดอร์วูด (Underwood. 1989: 1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่าการฟังหมายถึงการที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังรวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

จากการรวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการฟังของนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า การฟังที่เกิดประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้นั้น ผู้ฟังจะต้องรับรู้ให้的重要性和ตีความจากสิ่งที่รับฟังให้ได้ ต้องตั้งใจฟังในสิ่งที่กำลังฟังอยู่และจับประเด็นให้ตรงกับจุดประสงค์ในการฟัง

องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการฟัง

นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการฟังไว้ดังต่อไปนี้
แพร์รอต (Parrot. 1993: 160–173) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการฟังว่าประกอบด้วย

1. ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้ฟัง
2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้ฟัง

3. ตัวผู้ฟัง ได้แก่ ความคาดหวังและทัศนคติ

ซามูเอลส์ (Samuels. 1987: 295–309) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ความสามารถในการฟัง ดังนี้ คือ

1. ความรู้และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา (Language facilities) ได้แก่
 - 1.1 ความสามารถในการรำลึกคำต่างๆ ได้
 - 1.2 ความสามารถในการแบ่งส่วนและการวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์ของสิ่งที่ฟัง
 - 1.3 ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์
 - 1.4 ความสามารถในการทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา
 - 1.5 ความสามารถในการทำความเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาต่างประเทศ
 - 1.6 ความสามารถในการทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ
2. ความรู้เดิมซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษา (Textual schemata) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content schemata) ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และความรู้หรือประสบการณ์เดิมลักษณะที่เป็นความรู้รอบตัว
3. การคำนึงถึงอิทธิพลของบริบท (Contextual influences)
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีการฟัง (Listening strategies)
5. ความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทาง (Gesture competence)
6. แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้ฟัง (Motivation and intention audience)

จากการศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการฟัง สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการฟัง ประกอบด้วย ปัจจัยในด้านความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง วัฒนธรรมของภาษา และความสามารถในการเข้าใจ วิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังและทัศนะของผู้ฟังเองด้วย

หลักการสอนความสามารถในการฟัง

ฟินอคเคียโร; และบรัมฟิท(สุมิตรา อังวัฒนกุล.2539: 160; อ้างอิงจาก Finocchiaro; & Brumfit.1983. **The Functional-Notional Approach: From Theory to Practice**.pp. 138-139) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

1. ให้ฟังคำสิ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติการอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติแสดงละคร หรือการสนทนาต่างๆ
4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลงหรือปาฐกถา
5. ให้อุทูปยณตรโดยเฉพาที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษ และจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน
6. ให้สัมผัสภาษาชนชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษาหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ เล่นเกมภาษาอังกฤษ

อันเดอร์วูด (Underwood. 1989: 30-93) กล่าวถึงขั้นตอนการฟังไว้ว่า ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening stage) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการฟังในชั้นขณะฟังส่วนใหญ่กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการเตรียมการฟังของนักเรียนในหัวข้อที่จะฟัง เน้นความสนใจของนักเรียนต่อหัวข้อเรื่องที่ฟัง และกระตุ้นความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการวางแผนการสอน ควรแบ่งเวลาสำหรับกิจกรรมในขั้นนี้โดยไม่ควรรีบทำ การให้นักเรียนฟังเนื้อหาทันทีทำให้การฟังยากที่สุด ขั้นตอนการฟังประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- 1.1 ครูให้ข้อมูลที่เป็นภูมิหลังเกี่ยวกับหัวข้อที่ฟัง
- 1.2 นักเรียนอ่านบางสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหัวข้อที่ฟัง
- 1.3 นักเรียนดูภาพต่างๆ
- 1.4 พิจารณาว่าจะทำกิจกรรมในช่วงขณะที่ฟังให้สำเร็จได้อย่างไร
- 1.5 การอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อหรือสถานการณ์การฟัง
- 1.6 ช่วงเวลาแห่งการถามคำถามและตอบคำถาม
- 1.7 แบบฝึกหัดสำหรับการเขียน
- 1.8 การปฏิบัติตามคำสั่งสำหรับกิจกรรมขณะฟัง เพื่อให้จุดประสงค์การฟังในแต่ละ

ครั้งแก่นักเรียน

- 1.9 การพิจารณาเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรมขณะฟัง

2. ขั้นขณะฟัง (While-listening stage) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกระทำในขณะที่กำลังฟังเนื้อหาการฟัง จุดประสงค์ของกิจกรรมขณะฟังคือ เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนในการถอดความหมายของข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้ยิน กิจกรรมขณะฟังควรน่าสนใจเพื่อให้นักเรียนรู้สึกต้องการจะฟังและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จนเสร็จสิ้น ดังนั้น เนื้อหาการฟังควรคัดเลือกให้สอดคล้องกับความ

สนใจของนักเรียน ส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่แล้ว ชั้นขณะฟังประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

- 2.1 การตรวจสอบประโยคที่ถูกหรือผิด
- 2.2 คำถามตรวจสอบความเข้าใจแบบมีตัวเลือกให้ตอบ
- 2.3 การเติมข้อมูลลงในเนื้อหาให้สมบูรณ์ (Gap-filling and Cloze)
- 2.4 การทำเครื่องหมายถูกต้องตรงข้อมูลที่ต้องการ
- 2.5 การค้นหาข้อมูลเฉพาะด้าน
- 2.6 การเติมข้อมูล/ชื่อสถานที่ลงในแผนที่

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening stage) กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ขยายงานในขั้นก่อนและขณะฟัง และบางกิจกรรมเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยกับเนื้อหาการฟัง รูปแบบที่นิยมกันมากที่สุดของกิจกรรมขั้นหลังการฟังคือ การตอบคำถามแบบมีตัวเลือก หรือการตอบคำถามแบบเปิดที่ผู้เรียนสามารถตอบได้อย่างอิสระขั้นหลังการฟังประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

- 3.1 การเขียนสรุปเรื่องราว
- 3.2 การเติมข้อมูลลงในแผนภูมิหรือใบงานให้เสร็จสมบูรณ์
- 3.3 การจับคู่สิ่งที่ได้ยินเข้ากับเนื้อหาการอ่าน
- 3.4 การจดบันทึกคำตอบ
- 3.5 การตรวจสอบรายการ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ขณะฟัง
- 3.6 การค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด
- 3.7 การแสดงละครบทบาทสมมติ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการสอนความสามารถในการฟัง สรุปได้ว่า การฟังที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบไปด้วยขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นก่อนการฟัง ชั้นขณะฟัง และขั้นหลังการฟัง โดยทั้งสามขั้นหลักนี้ต้องมีความเชื่อมโยงกัน การเตรียมความพร้อมในการฟังนั้น ผู้สอนควรมีกิจกรรมที่ช่วยดึงความรู้เดิมของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกับสิ่งที่กำลังฟัง ในขณะฟังผู้ฟังควรเก็บเกี่ยวความรู้จากเรื่องที่ฟังให้ได้มากที่สุด เพื่อให้เข้าใจว่ากำลังฟังสารใดอยู่ และในขั้นตอนสุดท้ายผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ฟังแล้วออกมาให้ได้ ว่าผู้เรียนได้อะไรจากสิ่งที่ฟัง

แนวทางการพัฒนาความสามารถในการฟัง

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 62-63) ได้เสนอวิธีการพัฒนาประสิทธิภาพการฟังไว้ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการฟังให้ชัดเจน ผู้ฟังควรรู้ว่าสิ่งที่ตนต้องการได้จากการฟังแต่ละครั้งคืออะไร เพื่อจะได้กำหนดรู้ในประเด็นนั้น และสามารถเตรียมความพร้อมได้อย่างเหมาะสม นอกจากนั้นอาจต้องเตรียมข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการฟัง เช่น เตรียมข้อมูลเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็น เตรียมคำถามเพื่อถามผู้พูด เป็นต้น

2. มีสมาธิในการฟัง การฟังให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้ฟังต้องมีความตั้งใจ มุ่งมั่นกับเรื่องที่กำลังฟัง เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน หรือหากมีประเด็นสงสัยจะได้เตรียมคำถามไว้ถามผู้พูดได้

3. มีมารยาทในการฟัง ผู้ฟังควรสำรวมกริยาท่าทางต่างๆ เพื่อแสดงการให้เกียรติผู้พูดและผู้ฟังคนอื่นๆ ทั้งยังไม่เป็นการรบกวนผู้พูดในขณะที่กำลังพูดอยู่และไม่รบกวนสมาธิของผู้ฟังคนอื่นด้วย

4. วิเคราะห์ผู้พูดการวิเคราะห์ผู้พูดจะทำให้ผู้ฟังรู้เจตคติ ความรู้ ประสบการณ์ที่ผู้พูดมี ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้พูดได้ด้วย

5. สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ในการฟังนั้น ผู้ฟังต้องหาใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ วิเคราะห์ประเมินค่าเรื่องที่ฟังได้ เพื่อจะรับรู้และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างถ่องแท้ เมื่อฟังเสร็จผู้ฟังต้องตอบตนเองได้ว่า เรื่องที่ฟังเกี่ยวกับอะไร สำคัญคืออะไร ผู้พูดมีวัตถุประสงค์อย่างไร

โรสท์ (Rost. 1991: 7-8) อธิบายว่า การพัฒนาความสามารถในการฟังมีหลักการ ดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน สามารถพัฒนาทักษะการฟังได้
2. การเน้นรู้ความหมายของคำ เรียนรู้เนื้อหาสำคัญและเนื้อหาใหม่ๆ
3. การทำงานจากกิจกรรมที่สามารถเข้าใจได้ โดยให้ความสำคัญกับการฟัง ฟังเพื่ออะไร ทำให้ผู้ฟังสามารถประเมินความสามารถในการทำงานของตนเองได้

4. การฟังอย่างตั้งใจเพื่อเน้นความถูกต้องจากสิ่งที่ได้รับฟัง ช่วยพัฒนาทักษะการฟังได้

โรสท์ ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการฟังของผู้เรียนได้ดังต่อไปนี้

1. คุยกับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน
3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักภาษาอังกฤษจากสื่ออื่นๆ เช่น วิดีโอ เทป เป็นต้น
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการฟัง และหมั่นหาโอกาสฟังภาษาอังกฤษนอกจากชั่วโมงเรียนด้วยตนเองอยู่เสมอ

แอนเดอร์สัน; และลินช์ (Anderson; & Lynch. 1988: 47-60) อธิบายว่า การฟังอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการฝึกฝนจากสื่อการเรียนการสอนและภาระงานที่เหมาะสม กล่าวคือ ผู้ฟังมีโอกาสฝึกใช้ทักษะการฟังโดยตรง โดยต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. ประเภทของตัวบ่อน ได้แก่ ลักษณะของภาษาที่รับฟัง ความยากง่ายของคำป้อนทางภาษา ขึ้นอยู่กับการจัดลำดับข้อมูลให้ผู้ฟังคุ้นเคยกับหัวเรื่องที่รับฟัง ความชัดเจนของข้อมูล ตลอดจนความซับซ้อนของเนื้อหา เป็นต้น

2. การสนับสนุนจากบริบทในการฟัง ความเข้าใจในการฟังขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูลและเวลาที่ใช้ในการฟัง ผู้ฟังจะได้รับประโยชน์มากหากมีกิจกรรม ข้อมูลและอุปกรณ์สนับสนุนความเข้าใจในการฟังที่เหมาะสม ทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการฟังได้เป็นอย่างดี

3. ประเภทของกิจกรรมการฟัง ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการฟังดังกล่าว สรุปได้ว่า แนวทางหลัก ในการพัฒนาการฟังให้เกิดประสิทธิภาพได้ ประกอบด้วย การมีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ความรู้และความสามารถที่ช่วยให้เกิดการเข้าใจภาษา และประสิทธิภาพของสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง

การวัดประเมินผลความสามารถในการฟัง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 130-135) อธิบายว่า การทดสอบการฟังสามารถวัดได้ทั้งที่เป็น หน่วยความหมายย่อยและความเข้าใจสารโดยรวมที่อาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน การทดสอบ การฟังอาจวัดได้โดยแบบควบคุมที่มีบทให้ฟังและมีตัวเลือกคำตอบ หรือการฟังแล้วเขียนตอบสั้นๆ เป็นคำ วลี ข้อความ หรือเขียน/พูดตอบยาวๆ

การทดสอบการฟังอาจเป็นไปตามขั้นตอนการกำหนดระดับทักษะภาษาของ Valette; & Disick มี 5 ขั้นตอนที่ต้องต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ดังนี้

ระดับกลไก คือ การทดสอบหน่วยเสียง

ระดับความจำ คือ การฟังคำหรือข้อความสั้นๆ แล้วรู้ความหมายที่ได้เรียนมา

ระดับถ้อยโอน คือ การฟังข้อความที่ยาวขึ้นกว่าระดับความจำ เป็นข้อความที่ผู้เรียนไม่เคยได้ยินมาก่อน แต่ผู้เรียนเคยเรียนคำศัพท์และโครงสร้างมาแล้ว

ระดับสื่อสาร คือ ใช้ภาษาที่เป็นบริบทใหม่ ผู้เรียนตอบจากความเข้าใจโดยรวม

ระดับวิพากษ์วิจารณ์ คือ ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถตีความ ความคิดเชิงเหตุผลในการตอบคำถาม

อัจฉรา วงศ์โสธร ยังได้เสนอว่า เกณฑ์การประเมินทักษะฟังควรเป็นไปตาม รูปแบบการ ฟัง เช่น ถ้าเป็นการฟังแบบตัวต่อตัวในการสนทนา ควรใช้เกณฑ์ที่กำหนดความสามารถในการ จับใจความ การตีความ สังเกตกิริยาอาการ สีหน้าท่าทางผู้พูด วัตถุประสงค์ของ การพูด บริบทของ การพูด ถ้าเป็นการฟังที่ไม่ใช่แบบตัวต่อตัว เช่น การฟังสื่อต่างๆ และการบรรยาย ฯลฯ ควรเพิ่ม เกณฑ์ การกำหนดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อความของการพูดว่าเป็นโวหารใด มี หน้าที่และ ความสัมพันธ์ของเนื้อหาทางด้านภาษา และความสัมพันธ์ของเนื้อความทางด้าน ประสพการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังอย่างไร

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2556: 197-200) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็น แบบทดสอบเชิงปฏิบัติที่เกี่ยวกับกิจกรรมการฟัง ซึ่งมีอยู่ 2 ประการ ได้แก่

1. แบบทดสอบนั้นต้องเป็นไปตามลำดับของการใช้ภาษา โดยใช้องค์ประกอบของภาษา ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

2. แบบทดสอบนั้นจะต้องทึ่งทำให้ผู้สอบสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของหน่วยย่อยๆ ของภาษาเป็นข้อความที่ต้องการสื่อสารได้ แบบทดสอบที่เขียนตามคำบอกมีหลายชนิด เช่น การ เขียนตามคำบอกแบบมาตรฐาน (Standard Dictation) การเขียนตามคำบอกบางส่วน (Partial

Dictation) การเขียนตามคำบอกพร้อมกับการเขียนเรียงความ (Dictation/Composition) และการเลียนแบบสิ่งที่ได้รับฟัง (Elicited Imitation)

ในการตรวจให้คะแนน การเขียนตามคำบอก ครูผู้สอนสามารถใช้ 2 วิธี คือ

1. วิธีให้คะแนนตามเนื้อหา ผู้สอนต้องตัดคะแนนของคำทุกคำที่มีในเนื้อเรื่อง เกณฑ์การให้คะแนนขึ้นอยู่กับจำนวนคำในเนื้อเรื่อง เช่น อาจตัด 1 คะแนนหรือ 0.5 คะแนนของคำแต่ละคำเป็นต้น คำนวณหาคะแนนรวมและค่าเฉลี่ยของคะแนนจากจำนวนคำทั้งหมดที่มีในเนื้อเรื่อง

2. วิธีให้คะแนนโดยอนุโลม ผู้สอนอาจอนุโลมการตรวจให้คะแนนบางอย่าง เช่น คำที่สะกดผิด แต่มีการออกเสียงคล้ายคลึง เช่น ฟุตบอลล์ (ฟุตบอล) สถานการณ์ (สถานการณ์) rifles (rifles) poisoned (poinsened) เป็นต้น

ฮับบาร์ด (Hubbard. 1983: 263-265) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบจำแนกเสียงโดยใช้การเทียบเสียง

1.2 การทดสอบจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (Stress) ในคำและ ประโยค

1.3 การทดสอบการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น การฟังเสียงและตอบคำถาม เป็นต้น

จากการศึกษาการวัดประเมินผลความสามารถในการฟัง สรุปได้ว่า การทดสอบการฟังกระทำได้หลายแบบ ซึ่งจะเป็นการทดสอบการฟังเสียงหรือการสรุปความเข้าใจโดยรวมจากสิ่งที่ฟัง ขึ้นอยู่กับการสร้างแบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินการฟัง

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด

ความหมายของความสามารถด้านการพูด

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการพูดดังต่อไปนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของข้อมูล เพราะฉะนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ และการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้พูดได้ยอมที่จะสามารถฟังผู้อื่นพูดได้อย่างเข้าใจ และรวมถึงจะช่วยให้การอ่าน การเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจดจำ

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 100) กล่าวว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อ

ความหมายของตนเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

วิตโดวสัน (Widdowson. 1981: 59-60) กล่าวว่า การพูดเป็นการกระทำสำหรับส่งสารไปยังผู้ฟัง ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการสื่อความให้เข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ช่วยวัยในการออกเสียงเท่านั้นแต่ยังต้องใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวการแสดงออกทางใบหน้าและร่างกายผ่านอวัยวะในการรับสารคือหู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ผ่านทางสายตา

จากการศึกษาความหมายของความสามารถด้านการพูด สรุปได้ว่า ความสามารถด้านการพูด หมายถึง การสื่อความหมายและถ่ายทอดสารให้ผู้ฟังได้เข้าใจโดยการใช้อวัจนภาษา การจะส่งสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้นั้น ผู้พูดจะต้องพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจง่าย ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด

แวลเล็ท (Valette. 1967: 80) อธิบายความสามารถด้านการพูดไว้ว่า การพูดไม่ได้เป็นเพียงแค่การออกเสียงคำและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการกระทำที่ทำให้ผู้อื่น เข้าใจในสิ่งที่เราพูดไป การพูดจะต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับความนิยมของเจ้าของภาษาที่เราต้องการสื่อสาร

ซิทโซปูลู (Tsitsopoulou. 1992: 56) อธิบายว่าการพูดไม่ใช่เพียงแต่ออกเสียงจากการฝึกตามโครงสร้างประโยคเท่านั้นแต่ต้องได้รับความรู้และความเข้าใจรวมทั้งสามารถแสดงความรู้สึกได้เหมาะสมด้วย

สวณิตยมาภัย; และถิรนนท์อนวัชศิริวงศ์ (2547: 1) อธิบายว่าการพูดหมายถึงการใช้ถ้อยคำนำเสียงรวมถึงการแสดงกิริยาอาการถูกต้องเหมาะสมตามจรรยาบรรณของสังคมเพื่อถ่ายทอดสารไปยังผู้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เกิดการตอบสนองสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดไม่ได้เป็นเพียงแค่การออกเสียง แต่ยังหมายรวมไปถึงการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการจะสื่อสาร ต้องใช้สำนวนภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมแก่การสื่อสาร

องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการพูด

องค์ประกอบของการพูดมีหลายประการ ตามที่นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพูดไว้ดังต่อไปนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 169-170) ได้อธิบายว่าการพูดประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้พูดเป็นผู้ถ่ายทอดสารที่ต้องการจะสื่อออกไปด้วยภาษา ให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจตรงกับวัตถุประสงค์ที่ผู้พูดต้องการ
2. ผู้ฟังทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร ผู้ฟังจึงควรให้ความสนใจกับเรื่องที่ฟัง หากผู้ฟังรู้ล่วงหน้าว่าผู้พูดจะนำเสนอประเด็นเรื่องอะไรผู้ฟังควรศึกษาหาความรู้ในเรื่องนั้นๆ มาก่อน
3. เนื้อหาหรือเรื่องราวเนื้อหา คือข้อมูลที่ผู้พูดจะถ่ายทอดไปยังผู้ฟัง ควรเป็นเรื่องที่ผู้พูดมีความรู้ ประสบการณ์หรือมีความสนใจ และควรเป็นเรื่องที่มีเหตุผล สามารถถ่ายทอดไปยังผู้ฟังได้ชัดเจน
4. เสียงเป็นเครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้ฟังรับรู้ ผู้พูดจึงควรพูดให้ชัดเจน ถูกต้อง มีน้ำเสียงน่าฟัง หากมีการใช้อุปกรณ์ช่วยกระจายเสียงก็ควรเป็นอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ
5. ถ้อยคำหรือคำพูดคือการเลือกสรรภาษาที่จะใช้ในการนำเสนอ ต้องถูกต้อง เหมาะสม เข้าใจง่าย ใช้ภาษาถูกต้องตามอักขรวิธี

โรธิตา วาทินกิจ (2555: 45-47) ได้อธิบายว่าการพูดประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด เป็นผู้ที่ต้องตอบคำถามให้ได้ว่าจะพูดกับใคร เพื่อจุดมุ่งหมายอะไร จะพูดอย่างไร ให้ผู้ฟังเข้าใจ
2. ผู้ฟัง เป็นผู้รับสารหรือเรื่องราวที่ผู้พูดส่งมา โดยผู้ฟังที่ดีต้องมีความพร้อม มีความสนใจ และสมาธิในการฟัง
3. สื่อ เป็นเครื่องมือหรือช่องทางในการสื่อสาร เป็นสื่อกลางที่ส่งจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง สื่อที่ดีจะต้องนำสารส่งไปยังผู้ฟังได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน
4. สาร เป็นสิ่งที่ผู้พูดจะบอกแก่ผู้ฟัง

แฮริส (Harris.1988: 81-82) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสารว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ผู้พูดต้องออกเสียงพยัญชนะสระการเน้นหนักในคำ ประโยคและคำควบกล้ำต่างๆให้ถูกต้อง
2. ไวยากรณ์ (Grammar) ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
3. คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ได้หลายหลากและถูกต้อง
4. ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว
5. ความสามารถในการจับใจความ (Comprehensibility) สามารถจับใจความของข้อมูลแล้วพูดโต้ตอบให้การสื่อสารดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

อันเดอร์ฮิล (Underhill. 1988: 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึงบุคคลซึ่งพูดสื่อสารหรือส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆไปยังผู้ฟัง
2. ข้อความ (Message) หมายถึงสาระข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง

3. ผู้ฟัง (Listener) หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้รับข้อความหรือข้อมูลที่ส่งมาจากผู้พูด

จากการศึกษาองค์ประกอบที่มีต่อความสามารถด้านการพูด สรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักๆ ของการพูดประกอบด้วย ผู้พูด ผู้ฟัง และสื่อกลางที่ใช้สำหรับการสื่อสารในการพูด โดยการสื่อสารด้วยการพูดจะมีประสิทธิภาพได้ต้องเกิดจากทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่ดี

หลักการสอนความสามารถในการพูด

ลินช์(Lynch. 1996: 121) ได้สรุปหลักการสอนการพูดไว้ว่า การสอนการพูดที่ดีนั้นครูควรสอนให้นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนเพื่อเป็นการฝึกการสื่อสารที่ดีนักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้นสิ่งสำคัญคือนักเรียนควรมีโอกาสได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่างๆที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริงนอกจากนี้การฝึกฝนการพูดช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสในการวิเคราะห์และได้รับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่าควรปรับปรุงแก้ไขในการพูดสถานการณ์นั้นๆ อย่างไร

บราวน์ (Brown. 2001: 275-276) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด ได้แก่

1. เป็นกิจกรรมที่ช่วยสนองความต้องการของนักเรียนโดยมุ่งไปที่การทำกิจกรรมของนักเรียนในด้านการสื่อความหมายและการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว
2. เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน
3. เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกพูดโดยใช้กับบริบทที่ถูกต้องใกล้เคียงสถานการณ์จริง
4. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จสิ้นควรมีข้อมูลย้อนกลับและมีการแก้ไขภาษาแบบที่ถูกต้องแก่นักเรียน
5. เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกทั้งการฟังและการพูดไปพร้อมกัน
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ออกแบบกิจกรรมการสื่อสารด้วยตนเองบ้าง
7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนากลยุทธ์ในการพูด

ริชาร์ดส์และรอตเจอร์ส (Richards; and Rodgers. 2002: 172) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาที่ดีว่าควรพิจารณากระบวนการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่หลากหลายมากกว่าระเบียบวิธีการที่มีแบบแผนตายตัวดังนี้

1. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาผ่านขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. การสื่อสารตามสภาพจริงและการสื่อสารอย่างมีความหมายเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. ความคล่องในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารผู้เรียนต้องสามารถสื่อสารด้วยความคล่องแคล่ว
4. การพูดเพื่อการสื่อสารสามารถที่จะบูรณาการไปสู่ทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันได้

5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องลองผิดลองถูกเพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างสร้างสรรค์

จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักการสอนความสามารถในการพูด สรุปได้ว่า การสอนการพูดที่มีประสิทธิภาพต้องเกิดจากการที่ผู้เรียนได้ฝึกการพูดในชั้นเรียนการฝึกฝนการพูดต้องควบคู่ไปกับการฟัง ผู้เรียนต้องรู้จักการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน หากผู้เรียนใช้ภาษาผิด ผู้สอนต้องแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องมีการฝึกฝนใช้สถานการณ์เช่นเดียวกับในชีวิตประจำวันทั้งนี้ เพื่อเป็นการฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาด้านการพูด

แครชเชน; และเทอร์เรล (Krashen; & Terrell. 1995: 75-76) อธิบายว่า ผู้เรียนจะออกเสียงภาษาที่เรียนได้ เมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษานั้นๆ โดยรับปัจจัยป้อนที่มีความหมายสามารถเข้าใจได้ และผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาโดยปราศจากการบังคับ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 54-55) อธิบายว่า สิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับ การสอนทักษะการฟัง-พูดมีดังนี้

1. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในด้านการออกเสียง การเลือกความหมายและกฎไวยากรณ์ของภาษาและสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะทางภาษาและมีทักษะทางการสื่อสาร

2. ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น ควรเน้นบทสนทนา ที่ไม่เป็นทางการก่อนบทสนทนาที่เป็นทางการ และควรเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน โดยสามารถชี้ให้เห็นเกณฑ์การพูดได้ คือ รู้จักว่าบทสนทนาควรพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร ที่ไหน อย่างไร

3. บรรยากาศในการสอนทักษะฟัง-พูด ควรเป็นบรรยากาศที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจ ไม่เขินอายที่จะพูด

ฟินอคเคียโร; และบรัมฟิท (Finocchiaro and Brumfit. 1987: 140) อธิบายว่า การพูด เป็นทักษะที่ซับซ้อนมากกว่าการฟัง โดยการพูดจะต้องรู้เกี่ยวกับ เสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ วัฒนธรรม และ ผู้พูดจะต้อง

1. คิดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะแสดงออก
2. เปลี่ยนตำแหน่งของลิ้น ริมฝีปาก เพื่อให้ได้เสียงที่ถูกต้องเหมาะสม
3. ระมัดระวังเกี่ยวกับการใช้ภาษา เช่นเดียวกับ ไวยากรณ์และคำศัพท์ด้วย
4. เปลี่ยนแปลงการใช้ทำเนียบภาษา
5. เปลี่ยนแปลงความคิดที่เกิดจากการตอบสนองจากผู้อื่น

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการพูด สรุปได้ว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาได้ดีเมื่อได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นการฝึกออกเสียงอย่างถูกต้อง เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน มีบรรยากาศในการเรียนที่ดีและต้องเป็นการเรียนรู้โดยเต็มใจ ไม่ถูกบังคับ

การวัดประเมินผลด้านการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 80) อธิบายว่า การพูดเป็นการสื่อสารที่อาศัยท่วงท่าที่วาจา ความชัด ถ้อยชัดคำ น้ำเสียง ประกอบกับการใช้ภาษา การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะพูดจึงควร คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ได้แก่

1. การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใดการลงเสียงหนักเบาการใช้เสียงขึ้นลงรวมถึง การเว้นจังหวะในการพูด

2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับแสดงออกทางการพูดหรือไม่

3. ศัพท์สำนวนที่ใช้ในการพูดว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการพูดถูกต้องหรือไม่

5. ใจความสำคัญของการพูด

6. รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการใช้เหตุผล

7. การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายคำพูด

8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังที่พูดด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม

ฮีตัน (Heaton. 1990: 59-66) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) เป็นสิ่งสำคัญที่ไม่สามารถมองข้ามได้ มีการทดสอบความสามารถในการพูดออกเสียงในลักษณะกิจกรรมต่างๆ ได้แก่

1.1 การอ่านออกเสียง (Read Aloud) เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนเริ่มจากฝึกอ่านเนื้อหาที่เหมาะสมที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันก่อน 2-3 นาที จากนั้นจึงฝึกอ่านออกเสียง การฝึกอ่านออกเสียงตามเนื้อหาในชีวิตประจำวันช่วยให้ผู้เรียนจินตนาการถึงสถานการณ์ที่กำลังอ่านออกเสียงได้

1.2 การเล่าเรื่องซ้ำๆ (Re-telling Stories) การทดสอบย่อยนี้ให้ประโยชน์มากกว่าการอ่านออกเสียงคือ นักเรียนได้อ่านในใจจากเรื่องที่ครูเตรียม ให้นักเรียนฝึกอ่านในใจก่อนแล้วนำมาเล่าให้ผู้ฟังฟัง จุดประสงค์ของการทดสอบนี้จะให้คะแนนผู้ทดสอบในส่วนที่เป็นการออกเสียงเท่านั้น ไม่คำนึงถึงความถูกต้องของการเล่าเรื่อง

2. การใช้ภาพ (Using Pictures) ภาพมีประโยชน์มากสำหรับการทดสอบการพูด สิ่งแรกครูควรคำนึงถึงการเลือกภาพ เพราะภาพมีผลต่อการใช้ภาษาของผู้ทดสอบ ขั้นตอนต่อมา ให้นักเรียนดูภาพประมาณ 2-3 นาทีก่อนพูดบรรยายเหตุการณ์จากภาพ สุดท้ายครูควรระลึกเสมอว่าภาพเป็นการทดสอบย่อยที่ดีที่สุดสำหรับการประเมินผลในส่วนหนึ่งของบทเรียน มากกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ เพราะการใช้ภาพในการทดสอบการพูด จะเสียเวลามาก

3. การสัมภาษณ์ปากเปล่า (Oral Interview) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดที่ดีมาก โดยครูจะถามผู้ทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบทำ สิ่งที่ไม่ชอบทำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะตอบ และทำให้ผู้สัมภาษณ์ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ทดสอบด้วย

ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320-323) อธิบายเกี่ยวกับการให้คะแนนการพูดไว้ว่า แบบทดสอบการพูดโดยการสอบสัมภาษณ์ ได้รับการพัฒนาโดยFSI (Foreign Service Institute) ใช้สำหรับการสัมภาษณ์โดยมีผู้สัมภาษณ์ 2 คน มีผู้เข้าสอบ 1 คน มีการอัดเทปการสัมภาษณ์ไว้ ใช้เวลาสัมภาษณ์ไม่เกิน 30 นาที การสนทนาเน้นความเป็นธรรมชาติ การพูดต้องเป็นเรื่องที่สามารถจัดลำดับความสามารถได้ ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้คะแนนเป็นผู้ที่ผ่านการอบรม ด้านนี้ ทำให้ การให้คะแนนมีความน่าเชื่อถือได้สูง

การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดใช้เกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีมารยาท สำหรับเรื่องการเดินทาง สามารถถาม-ตอบคำถาม ในเรื่องที่รู้จักคุ้นเคยดีจากประสบการณ์ทางการใช้ภาษาที่มีจำกัด และเข้าใจคำถาม และข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคมและการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาได้อย่างมั่นใจแต่ไม่คล่องแคล่วในสถานการณ์ทางสังคมทั่ว ๆ ไป เช่น การแนะนำ พูดคุย เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน การงาน ครอบครัว ประวัติตัวเอง เป็นต้น

ระดับ 3 สามารถพูดโดยใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและคำศัพท์ได้ถูกต้องพอที่จะเข้าร่วมสนทนาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมและอาชีพการงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษหรือเรื่องที่ตนมีความรู้เฉพาะได้อย่างคล่องพอประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟัง ถ้าพูดในอัตราความเร็วปกติ มีวงศัพท์ ที่ใช้กว้างพอจนแทบไม่ต้องหยุดคิดหาคำมาพูด สำเนียงอาจฟังแปลกๆ แต่การใช้ไวยากรณ์ถูกต้อง ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาไม่มีปัญหาในการฟังที่เกิดจากการใช้ภาษาผิด

ระดับที่ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการพูดทุกระดับที่มักจะเกี่ยวข้องกับความเป็นทางด้านอาชีพการงาน เข้าใจและสามารถเข้าร่วมการสนทนาที่เป็นเรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องมาก และมีการใช้ศัพท์ที่แม่นยำถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมแม้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถแปล ดีความข้อความที่ไม่เป็นทางการทั่ว ๆ ไปจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งได้

ระดับ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี พูดได้ชัด คล่องแคล่วในทุกเรื่องทุกระดับ ทำให้เจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดีเข้าใจได้ในทุกด้านของการพูด รวมถึงคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ ด้วย

นอกจากเกณฑ์การให้คะแนนแบบรวมๆข้างต้นแล้ว FSI ยังใช้เกณฑ์การให้คะแนน การพูดแบบแยกประเภทความสามารถ เพื่อเป็นการเสริมการให้คะแนนแบบรวมที่มีการให้ค่าน้ำหนักคะแนนต่างกัน ดังนี้

การออกเสียง

1. มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
2. ออกเสียงผิดมาก ทำให้ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ
3. ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง การออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง
4. ใช้เสียงแปร่งและออกเสียงผิดแต่ยังฟังเข้าใจได้
5. ไม่มีการออกเสียงผิด แต่ฟังออกว่าไม่ใช่เจ้าของภาษา
6. ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีสำเนียงแสดงว่าเป็นคนต่างชาติ

ไวยากรณ์

1. ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นแต่ที่เป็นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง
2. มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
3. มีที่ผิดบ่อยครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและความไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง
4. การเกิดข้อผิดพลาดในบางครั้งบ่งบอกถึงความสามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
5. มีที่ผิดน้อยและไม่เกิดความล้มเหลวในการสื่อสาร
6. มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์

1. ใช้ศัพท์ผิดๆ แม้แต่ในการสนทนาง่ายๆ ทั่วไป
2. วลีที่ที่ใช้มีจำกัดอยู่แต่ในการพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น เรื่องเวลา อาหาร การเดินทาง ครอบครัว ฯลฯ
3. บางครั้งมีการใช้ศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง ความจำกัดด้านคำศัพท์ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงาน อาชีพ และเรื่องสังคมต่างๆ ไปไม่ได้
4. รู้ศัพท์ด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ ความรู้คำศัพท์ต่างๆ ไป ช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและวกวน
5. รู้ศัพท์ทางด้านการงานและอาชีพกว้างขวางแม่นยำ สามารถแก้ปัญหาด้านการปฏิบัติที่ซับซ้อนและใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ทางสังคมได้
6. เห็นได้ชัดว่ามีวงศัพท์ที่กว้างและแม่นยำเหมือนกับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องในการพูด

1. พูดตะกุกตะกัก ไม่ประติดประต่อ ทำให้เข้าใจยาก
2. พูดซ้ำมาก ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อยๆ บางประโยคก็พูดได้ไม่จบ
4. พูดซ้ำ ไม่คล่องในบางครั้ง ต้องพูดซ้ำใหม่ ดิดขัดเรื่องการใช้ศัพท์

ตาราง 2 ตารางเทียบคะแนนของ FSI

คะแนนรวม (จากตารางกำหนดน้ำหนักคะแนน)	ระดับ FSI
16-25	0+
26-32	1
33-42	1+
43-52	2
53-62	2
63-72	3
73-82	3
83-92	4
93-99	4

จากการศึกษาเกี่ยวกับการวัดประเมินผลด้านการพูด สรุปได้ว่า การวัดประเมินผลด้านการพูดนั้น สามารถประเมินได้หลายวิธี หากใช้วิธีการสัมภาษณ์ เกณฑ์การประเมินที่น่าเชื่อถือ คือ เกณฑ์ของ FSI (Foreign Service Institute) ผู้สอนควรหาวิธีการที่เหมาะสมที่จะนำมาประเมินความสามารถในการพูดของผู้เรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 53) อธิบายว่า การฟัง-พูด เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีจุดประสงค์เพื่อสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดพูด และสามารถตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ ทักษะฟัง-พูด ไม่สามารถแยกจากกันได้

แอนเดอร์สัน; และลินช์ (Anderson; & Lynch. 1988: 15-17) อธิบายว่า การฟังและการพูดเป็นทักษะที่ต้องพัฒนาไปพร้อมกัน ทักษะทั้งสองแยกจากกันไม่ได้ การที่ผู้พูดจะพูดสื่อสารเรื่องราวได้ถูกต้องครบถ้วน ย่อมเกิดจากการเป็นผู้ฟังที่ดีเพื่อสามารถเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนมาถ่ายทอดเป็นคำพูดให้ได้เสียก่อน

ไบร์น (Byrne. 1978: 8) อธิบายว่า การสื่อสารด้วยการพูดเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง กลวิธีการพูดสื่อสารนี้ อาศัยทักษะการส่งสารของผู้พูดและทักษะการรับสารของผู้ฟัง ในการสื่อสารโดยการพูดทั่วไป ผู้ฟังจะเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารออกมา โดยอาศัยการฟังเสียงสำเนียง การลงเสียงหนักเบาในคำ และการสื่อสารด้วยภาษากายก็ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจสารได้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การฟังและการพูดจึงเป็นทักษะที่แยกจากกันไม่ได้

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดสรุปได้ว่า การฟังและการพูดเป็นทักษะทางการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กันในด้านของการส่งและรับสารเป็นทักษะที่แยกจากกันไม่ได้ ต้องพัฒนาไปพร้อมๆ กัน กล่าวคือ ทักษะการพูดเป็นทักษะการส่งสารที่ผู้ส่งสารจะต้องสื่อให้ผู้รับ

สารเข้าใจสารที่ต้องการส่งไปให้ได้ ในขณะที่ทักษะการฟังเป็นทักษะการรับสารที่ผู้รับสารนั้นๆ จะต้องตั้งใจฟังและทำความเข้าใจสารที่ผู้พูดต้องการสื่อออกมา ด้วยเหตุนี้ทักษะการฟังและการพูดจึงแยกจากกันมิได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูด

งานวิจัยในประเทศ

ปิยมาภรณ์ นาสาทร (2557: 103-107) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีผลการเรียนด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผู้วิจัย ได้ศึกษาข้อมูลและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนการสอนด้านการฟังพูด เพื่อการสื่อสารโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ทำให้นักเรียน ได้ใช้ปัญญาความสามารถตามความถนัดของตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติ ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง กล้าแสดงออก และกล้าถาม รวมถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย สอดคล้องกับปัญญาด้านภาษา ที่นักเรียนต้องนำมาฝึกฝน จึงส่งผลให้ผลการจัดกิจกรรมการฟัง พูด มีประสิทธิภาพ

เรณู รื่นนุทธ (2554: 96-99) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีแนวโน้มการใช้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น เพราะกิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในชั้นเรียน เอื้ออำนวยต่อการฝึกการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนๆ จึงทำให้ทักษะการฟัง-พูดมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543: 75) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานและการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการฟัง-พูดและมีเจตคติในด้านการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

ทาวิล (Tavil, ZekiyeMuge. 2010: online) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนบูรณาการทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมบูรณาการทักษะการฟัง-พูด กับนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยแยกทักษะการฟัง-พูดออกจากกัน มีผลจากการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด แตกต่างกัน โดยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมบูรณาการทักษะการฟัง-พูด มีผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยแยกทักษะการฟัง-พูดออกจากกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซาง (Zhang, Yan. 2009: online) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลต่อการฟังที่มีต่อการพูด ใน นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังและการพูด มีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน ทักษะการพูดแปรผันตรงตามทักษะการฟัง กล่าวคือ หากนักศึกษาที่มีทักษะการฟังที่ดี ย่อม ส่งผลดีต่อทักษะการพูดด้วย หากครูเพิ่มการฝึกการฟังสื่อที่เป็นสำเนียงของเจ้าของภาษา ไม่ เพียงแต่ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการพูด แต่ยังจะเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้พัฒนาสำเนียง ของตนเองให้ทัดเทียมสำเนียง ของเจ้าของภาษาอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูด สรุปได้ว่าการบูรณาการ การสอนทักษะการฟัง-พูด ในการเรียนภาษาอังกฤษเข้าด้วยกัน ย่อมส่งผลดีต่อความสามารถในการ ฟัง-พูด ของผู้เรียน และการฝึกการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษให้ได้ประสิทธิภาพ ควรฝึกด้วยการทำ กิจกรรมที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนและการฟังจากสื่อประกอบการสอนที่เป็นสำเนียงของ เจ้าของภาษา

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.1 ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร

ซาวิยอง (Savignon. 1997: 14-15) กล่าวว่า การสื่อสารคือ กลวิธีการใช้สำนวน การแปล ความหมาย และการเจรจา ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการใช้การสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ต่างๆด้วย เรา เรียนรู้วิธีการสื่อสารตั้งแต่เกิดและเรียนรู้วิธีการสื่อสารในแบบต่างๆในชีวิตประจำวันผ่าน ประสบการณ์ชีวิตของตนเอง ซาวิยอง (Savignon.1983: 8-9) ได้แบ่ง ลักษณะของความสามารถใน การสื่อสาร ออกเป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร มีลักษณะที่เป็นความสามารถที่ต้องอาศัยการโต้ตอบ มากกว่าการนิ่งเฉย โดยไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบ การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้จากการรับ-ส่ง สารของบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป
2. ความสามารถในการสื่อสารรวมถึงความสามารถในการอ่านและเขียนด้วย
3. ความสามารถในการสื่อสารต้องอาศัยการเข้าใจบริบท การสื่อสารจะประสบความสำเร็จ ต้องอาศัยการเข้าใจบริบทของการสื่อสารและความรู้เดิมของเรื่องที่กำลังสื่อสารอยู่
4. ความสามารถในการสื่อสารแตกต่างจากความสามารถในการแสดง ความสามารถในการ สื่อสารคือการแสดงออกตามความเป็นจริง แต่ความสามารถในการแสดงคือการกระทำที่เกิดจาก บทบาทที่ได้รับ
5. ความสามารถในการสื่อสารต้องอาศัยความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับบุคคลที่กำลังสื่อสาร อยู่ด้วยกัน

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 4-5) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารความ หมายความเข้าใจให้เกิดระหว่างกัน เป็นกระบวนการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือถ่ายทอดสาระระหว่าง มนุษย์ด้วยวิธีต่างๆ ส่งผลให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจได้ตรงกัน เป็นการแสดงออกถึง

ความรู้สึกนึกคิดและการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆที่มนุษย์ต้องการนำเสนอไปยังผู้อื่น

เดลไฮม์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 19; อ้างอิงจาก Dell Hymes. 1981. กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความรู้ที่เกิดขึ้นเองในตัวเจ้าของภาษาเกี่ยวกับเกณฑ์ต่างๆของภาษารวมทั้งกฎเกณฑ์ทางสังคมที่ใช้ภาษานั้น

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการสื่อสารสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสาร คือ การใช้สำนวนภาษา การแปลความหมาย การเจรจาพูดคุยเพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารในชีวิตประจำวัน

3.2 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ซาวิยอง (อรุณี วิริยะจิตรา; และคนอื่นๆ. 2555: 35; อ้างอิงจาก Savignon. 2002.Communicative Curriculum Design for the 21th Century.English Teaching Forum, 40(1), 2-7)กล่าวถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อสื่อสารเน้นที่ผู้เรียนโดยใช้ความจำเป็นในการสื่อสารของผู้เรียนเป็นกรอบที่จะนำมาสร้างเป้าหมายในการเรียนรู้ ดังนั้นแก่นของการสอนแบบสื่อสารคือ การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สื่อสารเพื่อจะได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร การสอนแบบสื่อสารเป็นแนวการสอนการสื่อสารต่างวัฒนธรรม การสร้างบทเรียนและวิธีการสอนแบบสื่อสารขึ้นอยู่กับบริบทของการเรียนรู้ เมื่อบริบทของการเรียนรู้เปลี่ยนไปตามกาลเวลา วิธีการเรียนการสอนแบบสื่อสารก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย

จอห์นสัน; และ มอโร(Johnson; & Morrow. 1981: 56-66)ได้แบ่งขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

ขั้นตอนวัตถุประสงค์ (Setting Objective)คือ อาจตั้งวัตถุประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และวัตถุประสงค์ต้นทาง (Enabling Objective)สำหรับการสอนทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการสื่อความหมายทางภาษาที่เหมาะสม

ขั้นตอนการนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในเรื่องที่สอนอย่างชัดเจนโดยต้องให้ความกระจ่างในบริบท (Contextualization) สำหรับการให้ความกระจ่างในบริบทแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้แตกต่างจากแนวการสอนที่เน้นโครงสร้างกล่าวคือวิธีสอนเพื่อการสื่อความหมายทางภาษาผู้สอนจะต้องชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร เรื่องที่พูดคือเรื่องอะไรเมื่อไรที่ไหนอย่างไรเป็นพิธีการหรือไม่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่

ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice)เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริงผู้สอนอาจคอยช่วยเหลือและนำให้ผู้เรียนจับคู่หรือฝึกเป็นกลุ่มโดยที่ผู้สอนทำเป็นแบบคู่กับนักเรียนก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลังการฝึกในลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าใครเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใครเมื่อไรที่ไหนอย่างไรในการฝึกตัวภาษาในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดตามทั้งหมดหรือเป็นรายบุคคลจับคู่หรือเป็นกลุ่มใหญ่โดยผลัดกันถาม-ตอบแสดงความคิดเห็นผู้สอนเป็นผู้ตรวจและแก้ไขให้ผู้เรียนทันทีเมื่อมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้น

ขั้นถ่ายโอนความรู้ (Transfer) เป็นการเลือกการฝึกใช้ภาษาโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มอาจมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกันโดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างอิสระและใช้ภาษาในช่วงเวลาที่นานกว่าเดิมโดยการสอนบทบาทสมมติหรือเล่นเกมต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ได้ใช้ภาษาอย่างเต็มที่ผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539:17-18) กล่าวถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับและผู้ส่งสารที่เป็นระบบระเบียบและมีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น วิธีการสอนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง ได้แก่ วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ทั้งนี้เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการสอนดังกล่าวคือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน

นอกจากการให้คำจำกัดความของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 29) ยังกล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือกาละเทศะ กำลังมีบทบาทสำคัญ และการสอนหน้าที่ทางภาษาเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตน

จากการศึกษาเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ การสอนที่ใช้ความจำเป็นในการสื่อสารเป็นกรอบแนวทางการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครอบคลุมทั้ง การเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถตีความ สื่อความจากสิ่งที่อ่านและเขียนได้ เน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้ แต่ก็ยังไม่ทิ้งการสอนความเข้าใจด้านไวยากรณ์ทางภาษา

3.3 หลักการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กรมวิชาการ (2542: 27-28) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า คือการสอนที่ใช้เทคนิคการสอนหลายๆแบบผสมผสานกันยึดหลักการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญโดยนำการสอนแบบตรงการเลียนแบบและท่องจำเข้ามาแทรกในการฟังบทฟังและพูดนำไวยากรณ์มาแทรกในการสอนมีการสรุปกฎเกณฑ์เน้นทักษะการใช้ภาษาเป็นสำคัญแบ่งขั้นตอนในการสอนเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้น Presentation เป็นขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทำกิจกรรม Warm up กิจกรรมทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วการบอกจุดประสงค์ในการเรียนนำเสนอศัพท์ใหม่โครงสร้างประโยคหรือการอ่านและเขียนในขั้นตอนนี้เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

ขั้นที่ 2 ขั้น Practice ขั้นนี้เป็นการฝึกที่อยู่ในความดูแลของครู (Controlled Practice) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (Free Practice) ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะการ

ฝึกของผู้เรียนถึงแม้จะพบว่ามิข้อผิดพลาดแต่เมื่อฝึกแล้วจึงจะแก้ไขภายหลังเพราะระยะเวลานี้ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

ขั้นที่ 3 ขั้น Production เป็นขั้นตอนที่นำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่นการแสดงบทบาทสมมติการแสดงละครการเล่นเกมร้องเพลงและการทำแบบฝึกหัดในการสอนแต่ละครั้งเน้นการบูรณาการทักษะฟังพูดอ่านและเขียน

สมิตราอังวัฒนกุล (2539: 112-114) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา(Presentation or Introducing New Language) เป็นขั้นตอนที่ครูให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และการฝึกใช้ภาษาในลำดับต่อไป แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับกฎเกณฑ์ทางภาษา ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา(Lead in) โดยนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อนโดยอาจใช้รูปภาพเล่าเรื่องให้ฟังเป็นต้นจากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาแต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยวๆและเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้วควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้วเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง

2. ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะที่เป็นการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้เน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักแต่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยการฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกการฝึกซ้ำๆ (Repetition Drill) เป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำๆจนสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นด้านความรู้ความหมายดังนั้นในการฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกก็ได้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียนการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆด้วยตนเองโดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางการฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปมากน้อยเพียงใดการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงคือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกแบบควบคุมซึ่งการได้เลือกใช้

ภาษาเองนี้ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ผู้เรียนได้อย่างดีวิธีการฝึกมักเป็นรูปการทำการกิจกรรมต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม จากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำการกิจกรรมเองทั้งหมดผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำการกิจกรรมและเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลหลังทำการกิจกรรม

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพหุปัญญา

4.1 ความหมายของพหุปัญญา

การ์ดเนอร์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2555: 56; อ้างอิงจาก Gardner.1983. **Frame of Mind: The Theory of Multiple Intelligences**. unpagged) กล่าวถึงความหมายของปัญญาว่า คือภาษาต่าง ๆ ที่ผู้คนใช้พูดจาสื่อสารกัน ซึ่งได้อิทธิพลจากวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของผู้คนตั้งแต่เกิด ปัญญาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์ตลอดชีวิตโดยคำจำกัดความของปัญญาหรือ ความฉลาดดังที่การ์ดเนอร์ ได้อธิบายไว้ ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการแก้ปัญหาที่เผชิญได้ในชีวิตจริง
2. ความสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาใหม่ๆ ได้
3. ความสามารถในการสร้างสรรค์บางสิ่งบางอย่าง หรือการให้บริการที่มีคุณค่าภายใต้วัฒนธรรมของแต่ละคน

เยาวภา เดชะคุปต์ (2548: 14-15) ได้สรุปความหมายของพหุปัญญาดังที่การ์ดเนอร์ (Gardner. 1983) อธิบายไว้ว่าพหุปัญญา หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาหรือการสร้างผลผลิตที่มีคุณค่าต่อสังคมพหุปัญญา ประกอบด้วยปัญญา 7 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา ด้านตรรกะ/คณิตศาสตร์ ด้านดนตรี ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านร่างกาย ด้านความเข้าใจตนเองและด้านความเข้าใจผู้อื่น ต่อมาในปี 1999 การ์ดเนอร์ได้เพิ่มปัญญาด้านที่ 8 คือ ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของพหุปัญญา สรุปได้ว่า พหุปัญญา หมายถึง ปัญญาความสามารถในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ผลผลิตที่มีคุณค่าของมนุษย์ เปรียบเหมือนเครื่องมือในการเรียนรู้ การแก้ปัญหาพหุปัญญา ประกอบด้วยปัญญา 8 ด้าน ได้แก่ ปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ปัญญาด้านดนตรี ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ปัญญาด้านร่างกาย ปัญญาด้านความเข้าใจตนเอง ปัญญาด้านความเข้าใจผู้อื่น ปัญญาด้านธรรมชาติ

4.2 ลักษณะเฉพาะของพหุปัญญา

การ์ดเนอร์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2555: 56-57; อ้างอิงจาก Gardner. 1983. **Frame of Mind: The Theory of Multiple Intelligences**. unpagged) ได้ให้ข้อสรุปโดยสังเขป เกี่ยวกับปัญญา 8 ด้าน ดังนี้

1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) หมายถึง ความสามารถในการคิดเป็นถ้อยคำต่าง ๆ และใช้ภาษาเพื่อแสดงออกและชื่นชอบกับการสื่อความหมายที่ซับซ้อนนักประพันธ์ กวี นักพูด นักหนังสือพิมพ์ นักข่าว มักมีปัญญาหรือความฉลาดด้านนี้ในระดับสูง

2. ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-mathematical intelligence) หมายถึง ความสามารถในการคำนวณ บอกริมาณ พิจารณาปัญหาที่ต้องพิสูจน์และตั้งสมมุติฐาน รวมทั้งดำเนินการด้านคณิตศาสตร์ที่สลับซับซ้อนได้ นักวิทยาศาสตร์ นักบัญชี วิศวกร และนักคอมพิวเตอร์ จะแสดงปัญญาด้านนี้ได้ในระดับสูง

3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial intelligence) หมายถึง ความสามารถที่จะคิดเป็น มิติ 3 ด้านได้ (Three-dimensional ways) เช่น นักเดินเรือ นักบิน จิตรกร ภูมิกร สถาปนิกที่สามารถจินตนาการมองเห็นภาพในหลายมิติสามารถสร้างสรรค์และเปลี่ยนแปลงภาพต่างๆ จากจินตนาการได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำทางตนเองหรือจัดวัตถุต่างๆ ในพื้นที่และสร้างสรรค์หรือ ถ่ายทอดข้อมูลเป็นลายเส้น ทำแผนผังหรือแผนที่ต่างๆ ได้ดี

4. ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย (Bodily-kinesthetic intelligence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายและวัตถุต่างๆ เช่น นักกีฬา ศัลยแพทย์ นักเต้นรำ ช่างทำผม พ่อครัว แม้ว่าสังคมภาคตะวันตก จะไม่เห็นาทักษะทางร่างกายเป็นทักษะความรู้ ความเข้าใจ แต่ไม่ว่าที่ใด จะพบว่า ความสามารถในการใช้ทักษะทางร่างกายเป็นเรื่องจำเป็นและ สำคัญแก่การอยู่รอดของมนุษย์ ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของผู้มีบทบาททางสังคมที่มีชื่อเสียงอยู่ มากมาย

5. ปัญญาด้านดนตรี (Musical intelligence) หมายถึง ความสามารถในการฟังเสียงสูง ต่ำ จังหวะดนตรีและระดับเสียงต่างๆ ได้ดี เช่น นักแต่งเพลง ผู้ควบคุมวงดนตรี นักดนตรี นักวิจารณ์และ ผู้ประดิษฐ์เครื่องดนตรี เช่นเดียวกับผู้ฟังที่มีความละเอียดอ่อน มีปฏิกิริยาต่อการฟังเป็นต้น

6. ปัญญาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal intelligence) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์กับผู้อื่น มีทักษะการเข้าสังคมและมีความเป็น ผู้นำ สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย เช่น ครูที่ประสบความสำเร็จ นักสังคมสงเคราะห์ นักแสดง นักการเมือง สังคมของคนตะวันตกเอง ก็เพื่อยอมรับในการตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ กับร่างกาย ดังนั้น ความสามารถด้านพฤติกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ในสังคมปัจจุบัน

7. ปัญญาด้านการรู้จักตนเอง (Intrapersonal intelligence) หมายถึง ความสามารถในการ เข้าใจตนเอง สามารถสร้าง และให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง รวมทั้งสามารถใช้ความรู้จากความ เข้าใจตนเองนั้น วางแผน หรือนำทางชีวิตของตนได้ บุคคลที่มีความเด่นทางด้านนี้ ได้แก่ นักทฤษฎี นักจิตวิทยา และนักปรัชญา

8. ปัญญาด้านธรรมชาติ (Naturalist intelligence) หมายถึง ความสามารถในการสังเกต รูปแบบของธรรมชาติต่างๆ การบ่งชี้ และการจัดประเภทวัตถุต่างๆ รวมทั้งความเข้าใจระบบของ ธรรมชาติและระบบต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น บุคคลที่มีความสามารถด้านนี้ในระดับสูง ได้แก่ ช่างนา นักล่าสัตว์ สัตวแพทย์ นักอนุรักษ์ เป็นต้น

ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์; และ บังอร เสรีรัตน์ (กัญณภัทร นิธิศวรรกุล.2550: 38-41; อ้างอิงจาก ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์; และ บังอร เสรีรัตน์.2543. รายงานผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาพหุปัญญา. หน้า7-9) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่มีความสามารถทางสติปัญญาในแต่ละด้านไว้ ดังนี้

1. คนที่มีความสามารถในปัญญาด้านภาษา จะสามารถจับใจความจากการฟังสารได้ดี รวมถึงสามารถสื่อสารได้ชัดเจน ตรงประเด็น และสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้หลายแนวทาง
2. คนที่มีความสามารถในปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ จะสามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล สามารถแก้ปัญหาด้านการคำนวณและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ดี
3. คนที่มีความสามารถทางปัญญาด้านดนตรี จะสามารถแต่งเพลง แยกแยะทำนอง จังหวะ สื่อความคิดออกมาเป็นเพลงได้เป็นอย่างดี
4. คนที่มีความสามารถทางปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกายสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว สื่อสารด้วยท่าทาง และประกอบกิจกรรมด้านการเคลื่อนไหวได้ดี
5. คนที่มีความสามารถทางปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ จะสามารถประกอบกิจกรรมด้านศิลปะได้ดี
6. คนที่มีความสามารถทางปัญญาด้านการรู้จักตนเอง จะมีความมั่นใจในตนเอง สามารถประกอบกิจกรรมที่ต้องดำเนินได้ด้วยตนเองได้ดี
7. คนที่มีความสามารถทางปัญญาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จะสามารถประกอบกิจกรรมที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ มีภาวะผู้นำและรู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง
8. คนที่มีความสามารถทางปัญญาด้านธรรมชาติ จะมีความเข้าใจในธรรมชาติ ชอบอยู่กับธรรมชาติ

จากการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของพหุปัญญา สรุปได้ว่า พหุปัญญา คือ ปัญญา ความสามารถของมนุษย์ที่ใช้ในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ได้ตลอดชีวิต แบ่งได้เป็น 8 ด้านหลักๆ ประกอบด้วย ปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ปัญญาด้านดนตรี ปัญญาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปัญญาด้านการรู้จักตนเองและปัญญาด้านธรรมชาติปัญญาด้านแต่ละด้านจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป โดยการที่มนุษย์จะประกอบกิจกรรมใดๆได้ดี ขึ้นอยู่กับว่ามนุษย์มีความถนัดในปัญญาด้านใด

4.3 คุณสมบัติเกี่ยวกับปัญญาด้านภาษา

การ์ดเนอร์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2555: 61; อ้างอิงจาก Gardner. 1983. Frame of Mind: The Theory of Multiple Intelligences. unpagged) ได้เสนอแนะกิจกรรมหลากหลายสำหรับผู้ที่จะพัฒนาปัญญาด้านภาษาไว้ ดังนี้

1. ฟังและตอบสนองต่อเสียง จังหวะ สี และความหลากหลายของคำพูดต่างๆ
2. เลียนแบบเสียง ภาษา การอ่าน การเขียน ของผู้อื่นได้

3. เรียนรู้การฟัง การพูด การอ่าน และการอภิปราย
4. ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น จับใจความของเรื่องได้ รู้จักย่อเรื่อง สรุปเรื่องจากสิ่งที่ฟัง
5. อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เข้าใจความหมาย แปลความ ย่อความ สิ่งที่ฟังได้
6. พูดอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ตามวัตถุประสงค์ต่างๆ เข้าใจง่าย ถูกกาลเทศะ
7. เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงประเด็น ถูกหลักไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ได้กว้างขวาง
8. ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ที่จะจดจำ สื่อสาร อภิปราย สร้างสรรค์ความรู้ แสดงความรู้สู่ต่อภาษาได้

แคมป์เบลล์; และ คนอื่นๆ (Campbell; et al. 2004: 4-27) ได้สรุปข้อเสนอแนะของนักวิจัยด้านการรู้หนังสือเกี่ยวกับวิธีที่สำคัญในการฝึกทักษะทางภาษา ไว้ดังต่อไปนี้

1. การสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ทางภาษา

การสร้างสิ่งแวดล้อมทางภาษา เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาปัญญาด้านภาษา โดยที่ผู้สอน ให้รูปแบบวิธีการเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทุกด้าน ทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยกิจกรรมแต่ละด้าน มีดังนี้

1.1 การฟัง เช่น การฟังเพื่อการเรียนรู้ การฟังเรื่องราวต่างๆ และฝึกอ่านออกเสียง การใช้เทคนิคต่างๆ ในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การฟังบทกวี การเล่าเรื่องต่างๆ โดยผู้สอน การฟังบรรยาย

1.2 การพูด เช่น การเล่าเรื่องโดยนักเรียน การอภิปรายในชั้นเรียน การท่องจำ การรายงาน การสัมภาษณ์

1.3 การอ่าน ได้แก่ การค้นคว้าเอกสาร การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ การใช้คำต่างๆ ในห้องเรียน

1.4 การเขียน ได้แก่ การเขียนวิเคราะห์ การเขียนข้ามหลักสูตร การริเริ่มงานเขียน ชนิดต่างๆ การเสนอผลงานการเขียน

2. เทคโนโลยีที่ทำให้ปัญญาด้านภาษากว้างขึ้น

การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียนรู้ด้านภาษา ช่วยทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ด้านภาษาได้มากและกว้างขึ้น สร้างแรงจูงใจและความสนใจ ในความแปลกใหม่ของสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยหรือน่าสนใจ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อเสริมทักษะ การอ่าน การเขียน การฟัง การพูด นอกจากนี้ ยังมีการใช้ อินเทอร์เน็ต (internet) การท่องเว็บไซต์ (website) ช่วยในการเรียนรู้และการค้นคว้า มีการใช้ซีดีรอม (CD-ROM) วิดีโอ (VIDEO) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (electronic) หรือ โปรแกรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (electronic learning program)

4.4 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์; และเพียว ยินดีสุข (2550: 59-67) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาพหุปัญญาว่า ผู้สอนควรใช้กิจกรรมหลากหลายรวมถึงการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาเฉพาะด้านที่ถนัด รวมทั้งการพัฒนาปัญญาหลากหลายให้กับผู้เรียนทุกคน

โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาปัญญาแต่ละด้านที่ควรตระหนักเพื่อนำไปสู่การเตรียมวางแผนการสอน และนำแผนไปสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีดังตารางต่อไป

ตาราง 3 กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาปัญญาแต่ละด้าน

พหุปัญญา	กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาพหุปัญญา
1. ปัญญาด้านภาษา	1. อ่าน ได้แก่ อ่านหนังสือ นิยาย กลอน ความเรียง เรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น 2. พูดและอภิปราย ได้แก่ สื่อความหมาย คิดร่วมกัน อภิปราย ได้ว่าที่ กล่าวสุนทรพจน์ เล่าเรื่อง เป็นต้น 3. เขียน เช่น เขียนเปรียบเทียบ สร้างคำขวัญ สร้างเส้นใยคำ เขียนบันทึกประจำวัน เขียนประวัติ เป็นต้น 4. อื่นๆ เช่น เรียนภาษาที่ 2 เรียนศัพท์ ฝึกไวยากรณ์ สะกดคำ
2. ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์	1. เหตุผลและการคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล ระดมความคิด ประยุกต์ใช้ข้อมูล ทำนาย สังเคราะห์ความคิด เป็นต้น 2. คณิตศาสตร์ เช่น การคิดคำตอบ คำนวณความเป็นไปได้ สร้างแผนภูมิ เล่นเกมตัวเลข เขียนสมการ เป็นต้น
3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์	1. ศิลปะและงานฝีมือ เช่น สร้างภาพติดฝาผนัง สร้างแบบแผน ออกแบบ ถ่ายภาพ เป็นต้น 2. การสร้างจินตภาพ เช่น ใช้จินตนาการ ดูภาพยนตร์ วิดีทัศน์ เป็นต้น 3. มิติ เช่น สร้างภาพ 3 มิติ สร้างเส้นทาง เล่นเกมปริศนา

ตาราง 3 (ต่อ)

พหุปัญญา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาพหุปัญญา
4. ปัญญาด้านธรรมชาติ	1. สังเกต เช่น ไปสวนสัตว์ ฟาร์ม ป่า ไปเที่ยวสถานที่ทางธรรมชาติ สังเกตธรรมชาติ ระบบดวงดาว เป็นต้น 2. บันทึกการสังเกต เช่น จดลักษณะต่างๆ บันทึกการเปลี่ยนแปลง บันทึกประจำวัน เป็นต้น 3. ธรรมชาติ เช่น ถ่ายภาพ ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ 4. แยกและจัดประเภท เช่น จำแนกโดยใช้เกณฑ์ สี ขนาด รูปร่าง เป็นต้น
5. ปัญญาด้านดนตรี	1. สร้างสรรค์ดนตรี เช่น แต่งเพลง โคลง กลอน สร้างผลงานเพลง 2. แสดงเช่น เล่นดนตรี ร้องเพลง 3. เรียนรู้เกี่ยวกับดนตรี เช่น ประเมินดนตรี เรียนรู้เครื่องดนตรี ฟังเพลงหลายสมัย ศึกษาเกี่ยวกับดนตรี เป็นต้น 4. เรียนรู้ผ่านดนตรี เช่น เปลี่ยนเนื้อร้องเป็นเพลง ฟังดนตรีและดนตรีประกอบ เขียนหรือร้องเพลง เป็นต้น
6. ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย	1. การแสดงออกด้วยท่าทาง เช่น การแสดงบทบาท แสดงละคร เป็นต้น 2. การเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ เช่น สร้างรูปแบบ สร้างโครงงานสำรวจต่างๆ เป็นต้น 3. ทักษะการเคลื่อนไหว เช่น ประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักร ใช้เครื่องมือ เล่นเกม เป็นต้น 4. ออกกำลังกาย เช่น การเล่นกีฬาต่างๆ เป็นต้น

ตาราง 3 (ต่อ)

พหุปัญญา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาพหุปัญญา
7. ปัญญาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1. การทำงานร่วมกัน เช่น อภิปราย สัมภาษณ์ แบ่งปัน การทำโครงการร่วมกัน เป็นต้น 2. แก้ไขข้อขัดแย้ง เช่น ฝึกการประนีประนอม สร้างประชาคมติ แก้ปัญหาเป็นทีม เป็นต้น
8. ปัญญาด้านการรู้จักตนเอง	1. ตั้งเป้าหมายและลำดับความสำคัญ เช่น สร้างบรรยากาศ ตรวจสอบสิ่งที่กระทำ สร้างแผนปฏิบัติ 2. การให้ข้อมูลย้อนกลับและแสดงความรู้ เช่น บรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องราว จดบันทึกที่สำคัญ ทำงานได้โดยลำพัง เป็นต้น 3. ค่านิยมและความเชื่อ เช่น เลือกจากทางเลือกหลากหลาย ปกป้องสถานะของตน แสดงเจตคติ เป็นต้น

อรุณี วิริยะจิตรา; และคนอื่นๆ (2555: 44) ได้เสนอตัวอย่างการใช้ปัญญาด้านต่างๆในการสอนภาษาอังกฤษ ไว้ดังต่อไปนี้

1. ปัญญาด้านภาษา สามารถสอนได้โดยให้ผู้เรียนพูด ฟัง อ่าน เขียน เช่น การฟังนิทาน การสัมภาษณ์ การอ่านออกเสียง โคลง กลอน บทความ การเขียนบทความ
2. ปัญญาด้านตรรกะ สามารถสอนโดยให้ผู้เรียนสรุปไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เดาความหมายของศัพท์ บอกเนื้อหาบทอ่านจากการสำรวจ ตอบคำถามโดยการเปรียบเทียบ แยกแยะ จัดลำดับ อ่านแล้วบอกใจความสำคัญ ย่อเรื่อง ประเมินสิ่งที่ฟัง/อ่าน
3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ สามารถสอนให้ผู้เรียนใช้ของจริง ภาพ แผนภูมิในการนำเสนอ ศัพท์ใหม่ การให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ววาดรูป อ่านเรื่องแล้วจดโน้ตย่อโดยใช้แผนภูมิแบบต่างๆ การใช้แผนภูมิหรือแผนที่เป็นข้อมูลให้ผู้เรียนบรรยายด้วยการพูดหรือเขียน
4. ปัญญาด้านร่างกาย/ความเคลื่อนไหว สามารถสอนให้ผู้เรียนพูดสนทนา แสดงตามบทบาท เล่นละคร เกมฟังเพลงภาษาอังกฤษแล้วปฏิบัติตาม จับคู่ข้อความกับข้อความหรือข้อความกับภาพ
5. ปัญญาด้านดนตรี สามารถสอนให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลง ประโยค ร้องเพลงภาษาอังกฤษ การเปิดเพลงก่อนเริ่มเรียน

6. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ผู้เรียนสัมภาษณ์ผู้ใช้ภาษาอังกฤษหรือให้ผู้เรียนฝึกงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ

7. ปัญหาด้านการรู้จักตนเอง สามารถสอนให้ผู้เรียนสำรวจความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเอง ให้ผู้เรียนประเมินผลงานของตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องภาษาอังกฤษของตนเอง การให้ผู้เรียนบรรยายความรู้สึกหรือแสดงทัศนคติในเรื่องที่สนใจ

8. ปัญหาด้านการเข้าใจธรรมชาติ ให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องราวทางธรรมชาติที่ตนชอบแล้วนำข้อมูลมานำเสนอในชั้นเรียนให้ผู้เรียนสังเกตธรรมชาติแล้วนำมาเขียนรายงาน ให้สังเกตและบรรยายลักษณะบุคคลจากเรื่องที่อ่าน

อาร์มสตรอง (Armstrong. 2000: 41) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ไว้ดังนี้

1. ปัญหาด้านภาษาได้แก่ การจัดกิจกรรมการอ่าน การเขียน การเล่าเรื่อง เล่นเกมคำศัพท์
2. ปัญหาด้านตรรกะได้แก่ การจัดกิจกรรมฝึกการแก้ปัญหา การทดลองทางวิทยาศาสตร์ การคิดวิเคราะห์ เกมตัวเลข
3. ปัญหาด้านมิติสัมพันธ์ได้แก่ กิจกรรมทางศิลปะ เกมฝึกจินตนาการ เกมแผนผังความคิด การอุปมาอุปไมย
4. ปัญหาด้านร่างกาย/ความเคลื่อนไหวได้แก่ กิจกรรมการแสดงละคร กิจกรรมสัมผัส กิจกรรมกีฬา
5. ปัญหาด้านดนตรี ได้แก่ กิจกรรมเข้าจังหวะ การเคาะจังหวะ
6. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้แก่ กิจกรรมระดมความคิด กิจกรรมกลุ่มการแสดงเลียนแบบ
7. ปัญหาด้านการรู้จักตนเองได้แก่ การศึกษาด้วยตนเอง การสร้างความศรัทธาในตนเอง
8. ปัญหาด้านการเข้าใจธรรมชาติได้แก่ กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมศึกษาระบบนิเวศ การศึกษาเกี่ยวกับสัตว์

จากการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา สรุปได้ว่า ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมปัญญาความสามารถทั้ง 8 ด้านให้แก่ผู้เรียนได้อย่างหลากหลายตามหลักการความถนัดในการใช้ปัญญาในแต่ละด้านของผู้เรียน สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมปัญญาทั้งแปดด้านได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

4.5 การประเมินพหุปัญญา

การ์ดเนอร์ (Gardner. 1993: 116) ได้กล่าวว่า วิธีที่ดีที่สุดในการประเมินผลพหุปัญญา คือ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ อันเป็นระบบของผู้เรียน เช่น การสังเกตความสามารถด้านภาษา โดยการสังเกตการณืพูด การโต้เถียง การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การร่วมกลุ่ม การตอบคำถาม การแก้ปัญหา เป็นต้น การประเมินผล ควรมีเกณฑ์การประเมินเพื่อให้ครูมองเห็นผลการเรียนและประสิทธิภาพของบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น และวิธีการประเมินผลควรมีความหลากหลายเพื่อ

สำรวจการพัฒนาของความสามารถแต่ละด้านของผู้เรียน และเพื่ออำนวยความสะดวกต่อความแตกต่างและความต้องการของแต่ละบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินต่อไปนี้ จะช่วยครูประเมินความสามารถของผู้เรียนได้ดี ต่อเนื่อง ชัดเจน ได้แก่

1. การจดบันทึก (Anecdotal Records) การบันทึกข้อมูลประจำตัวผู้เรียน คือ การบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งด้านวิชาการ และเรื่องทั่วไป รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน
2. แฟ้มเก็บงาน (Work Samples) การทำแฟ้มเก็บสำเนาตัวอย่างผลงานของผู้เรียนแต่ละคน ด้านศิลปะ คณิตศาสตร์ การร้องเพลง การเล่นดนตรี
3. การบันทึกเสียง (Audio Cassettes) การใช้แถบบันทึกเสียง บันทึกการอ่าน การเล่าเรื่อง การแสดงทัศนคติ การร้องเพลง การเล่นดนตรีของผู้เรียน
4. การบันทึกภาพเคลื่อนไหว (Videotapes) แถบบันทึกภาพ บันทึกภาพการแสดงละคร การเล่นกีฬา การซ่อมสิ่งของ การทำงานศิลปะ งานฝีมือ งานประดิษฐ์ต่างๆ ของผู้เรียนและการเสนอโครงการที่จัดทำเรียบร้อยแล้ว
5. การถ่ายภาพ (Photography) การใช้กล้องถ่ายรูปบันทึกภาพผลงานต่างๆ
6. การจดบันทึกส่วนตัว (Student Journal) ผู้เรียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันของตนเองที่ได้ประสบมาจากที่บ้าน หรือสถานที่ต่างๆ โดยบันทึกความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์หรือภาพประกอบการบันทึก
7. การบันทึกพฤติกรรมที่แสดง (Sociograms) ครูบันทึกการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับเพื่อนในชั้นเรียนโดยใช้สัญลักษณ์ โดยใช้สัญลักษณ์ +, - หรือ 0 แทน ปฏิสัมพันธ์ในทางที่ดี ไม่ราบรื่น หรือพอใช้ ตามลำดับ
8. การสอบ (Informal Tests) การทดสอบแบบไม่เป็นทางการ คือ การทดสอบผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบปกติ เพื่อใช้ประเมินสิ่งที่ผู้เรียนรู้น้อยแค่ไหน ไม่ใช่การประเมินว่ารู้อะไรบ้าง
9. การทดสอบโดยใช้เครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน (Informal Use of Standardized Tests) การประเมินโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานอย่างไม่เป็นทางการ โดยให้ผู้เรียนทำข้อสอบโดยไม่เคร่งเครียดเรื่องเวลา ครูอ่านโจทย์ข้อสอบให้ผู้เรียนโต้ตอบ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาในวิชานั้นๆ
10. การสัมภาษณ์ (Student Interviews) การสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อบันทึกความก้าวหน้าหรือพัฒนาการเรียน ความสนใจ เป้าหมายโดยกว้างของชีวิต หรือเกี่ยวกับเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
11. การประเมินสภาพจริงโดยมีการตั้งเกณฑ์ (Criterion-References Assessment) การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ คือ ใช้เกณฑ์กำหนดความสามารถของผู้เรียน เช่น ให้แต่งเรียงความโดยใช้คำศัพท์ 200-300 คำ หรือเขียนเรียงความ 3 หน้ากระดาษ เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ
12. การใช้แบบสอบถาม (Checklists) ครูใช้แบบสำรวจประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ทราบว่านักเรียนใช้ทักษะใดและเนื้อหาที่เรียนรู้ไปมากน้อยเพียงใด

13. แผนที่ห้องเรียน (Classroom Maps) ครูทำแผนที่ของชั้นเรียน มีตำแหน่งที่นั่งของนักเรียนแต่ละคน โดยทุกๆวัน บันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน ว่าทำอะไร กับใคร

14.การบันทึกอย่างต่อเนื่อง (Calendar Records) การทำบันทึกกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ตลอดทั้งวัน นักเรียนทุกคนช่วยกันบันทึกเป็นปฏิทินประจำเดือนอย่างต่อเนื่อง และครูเป็นผู้รวบรวมเมื่อครบแต่ละเดือน

4.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา

งานวิจัยในประเทศ

สันติศักดิ์ ผาผาย (2546: 75-81) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ในเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ความสามารถทางด้านดนตรี/จังหวะ ความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถทางด้านการเข้าใจตนเอง และความสามารถทางด้านมารยาทและสิ่งแวดลอมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาความสามารถของเด็กปฐมวัยได้ทั้งนี้ เนื่องจากการกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนได้ฝึก และเรียนรู้กิจกรรมด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความถนัดในแต่ละด้านของผู้เรียน และยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

วิลาวัณย์ จำปาแก้ว (2547: 60-68) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเรียนการสอนแบบบูรณาการพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและพหุปัญญาของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้านและความสามารถในด้านพหุปัญญาสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการนำกิจกรรมพหุปัญญามาบูรณาการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในด้านที่ผู้เรียนถนัด ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นต่อการเรียน

ศจีมาศ พูลทรัพย์ (2551: 110-115) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หลังจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษตามแนวพหุปัญญา นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการ ฟัง พูด อ่าน เขียน สูงกว่าก่อนเรียนทุกทักษะทั้งนี้ เนื่องจากนักเรียนได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวพหุปัญญา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มนักเรียน คือ ชอบเรียนด้วยการดู ฟัง และปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านทักษะทั้งสี่ทักษะ ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมจริงด้วยตนเองและยังได้ฝึกการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนอีกด้วย

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย(2555: 144-156)ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตครูโดยใช้โปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาและโปรแกรมการสอนแบบเดิมพบว่านิสิตครูที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้าม

หลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญา มีพัฒนาการการใช้ภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นในการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษในทางบวก และมีประสบการณ์การใช้พหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน สูงกว่า นิสิตที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบเดิมทั้งนี้เนื่องจากนิสิตที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญา มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายต่อเนื่อง มีโอกาสใช้กระบวนการทางความคิดและเชื่อมโยงความคิดของตนเองในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้มากกว่านิสิตครูที่เรียนด้วยโปรแกรมการสอนแบบเดิม

งานวิจัยต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1998: Online) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้พหุปัญญาในการพัฒนาการเรียนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศของนักเรียนละตินเกรด 7 และ 8 ที่ไม่สามารถจำศัพท์ในชั้นเรียนได้ เหตุเพราะนักเรียนขาดทักษะทางภาษาและไม่มีแรงกระตุ้นในการเรียน ผลการวิจัยหลังจากใช้เทคนิคพัฒนาความจำควบคู่กับพหุปัญญา พบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบคำศัพท์สูงขึ้น และมีความตั้งใจในการเรียนคำศัพท์มากขึ้น

ยูนัส (Younas. 2015: Online) ได้ศึกษาบทบาทของทฤษฎีพหุปัญญาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การเน้นกิจกรรมพหุปัญญาในการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้นักเรียน ช่วยให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายกับการเรียน ช่วยส่งเสริมปัญญาด้านที่นักเรียนถนัด ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการพัฒนาปัญญาด้านอื่นๆไปด้วยนักเรียนมีสิทธิ์ได้เลือกวิธีที่ตนถนัด ในการเรียนภาษา จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมพหุปัญญา มีผลต่อการสร้างความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ดังนี้

กู๊ด (Good.1973: 311) ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกชอบของคนเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรต่อไปก็ได้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้นโดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537: 41) ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อกล่าวถึงความสนใจ มักจะพิจารณาความรู้สึกในทางที่ดี มีความรัก ความชอบต่อสิ่งนั้น

เกศรี กิตติศรีปัญญา (2542: 53) ได้สรุปความหมายของความสนใจไว้ว่า หมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น

ณัฐธยาน์ การุญ (2554: 28) ได้สรุปความหมายของความสนใจไว้ว่า หมายถึงสิ่งที่ไม่บุคคลเกิดความรู้สึกชอบ ฟังพอใจ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นความรู้สึกในทางที่ดี กระทำแล้วเกิดความรู้สึกพอใจ เกิดความอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบของสิ่งเหล่านั้น

จากการศึกษาความหมายของความสนใจ สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความชอบ ความรู้สึกพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ทำให้บุคคลมีความรู้สึกต้องการมีส่วนร่วม กับสิ่งที่ตนฟังพอใจ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ตนสนใจนั้นๆ

5.2 ชนิดของความสนใจ

กฤษณา ศักดิ์ศรี(2530: 215)ได้สรุปการแบ่งชนิดของความสนใจ ไว้ว่าความสนใจแบ่งออกเป็น 5 ชนิดดังต่อไปนี้

1. ความสนใจทางปฏิบัติ (Practical Interest) คือ ความสนใจที่อยากรู้ประโยชน์ของสิ่งมาเร็ว เช่น เด็กเวลาเห็นวัตถุสิ่งของมักถามว่า “นั่นเขาใช้ทำอะไร”
2. ความสนใจทางใช้ความคิด (Intellectual Interest) ความสนใจอยากรู้ว่าเครื่องเรือนนั้นคืออะไรหรือหมายความว่าอย่างไร
3. ความสนใจในทางความกระตือรือร้นใจ (Emotional Interest) เช่น ท่านเห็นภาพเขียนรู้สึกต้องใจในภาพนั้น จึงเข้าไปดูใกล้ๆ ความสนใจชนิดนี้เกิด เพราะเครื่องเร้าทำให้มีความรู้สึกเป็นสุข เพลิดเพลินหรือตื่นเต้น ฯลฯ
4. ความสนใจโดยธรรมชาติ (Natural Interest) คือ ความสนใจอันเกิดจากสัญชาตญาณ เช่น สนใจในเสียงดัง ในคน
5. ความสนใจที่เกิดขึ้น (Acquired Interest) คือ ความสนใจที่เกิดจากการอบรมจากสิ่งที่แวดล้อมตัวเรา เช่น พวกที่อยู่กับละครก็สนใจในทางเพลง พวกที่อยู่กับช่างก็มักสนใจในทางช่าง ทั้งนี้เพราะได้พบเห็นอยู่เสมอ

ซูเปอร์และไครท์(ลัวัน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 25; อ้างอิงจาก Super and Crite. 1962.Appraising Vocational Fitness. unpagued.) ได้แบ่งชนิดของความสนใจออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ความสนใจส่วนตัว (Expressed Interest) ความสนใจลักษณะนี้เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่ชื่นชอบสิ่งหนึ่งมากกว่าอีกสิ่งหนึ่ง เป็นการแสดงความสนใจเจียมๆ ไม่กระโตกกระตาก แต่เห็นได้จากการทำกิจกรรม เช่น ชอบปลูกต้นไม้ ชอบอ่านหนังสือ ชอบสะสมของเก่า เป็นต้น
2. ความสนใจชั้นอาสา (Manifest Interest) ความสนใจระดับนี้เป็นความสนใจด้านอาสาศัมผัสร่วมวงกับกลุ่มทำกิจกรรม เข้าร่วมชุมนุม สมาคม เช่น เด็กที่ชอบคณิตศาสตร์แต่ไม่ใช่สนใจชอบอยู่คนเดียว เข้าร่วมชุมนุมคณิตศาสตร์ด้วยความเต็มใจและอาสาทำงานให้ชุมนุมเต็มที่
3. ความสนใจจากรายการวัด (Inventoried Interest) เป็นความสนใจที่ได้จากรายการวัดในแบบทดสอบวัดความสนใจ ขึ้นอยู่กับนิยามความสนใจของเครื่องมือวัดนั้นๆ เนื้อหารายการถามต่างๆ ใช้ในการค้นหาความสนใจอาจแตกต่างกัน แต่ก็สามารถนำมาแปลผลได้ว่าคนนั้นมีความ

สนใจด้านใดขนาดไหน ซึ่งสามารถพูดได้ว่าเป็นความสนใจชนิดที่แบบทดสอบวัดได้ตามผู้ชำนาญการกำหนด

จากการศึกษาเรื่องชนิดของความสนใจ สรุปได้ว่า มนุษย์มีความสนใจในหลายๆแบบ แต่สามารถสรุปความสนใจหลักๆของมนุษย์ได้ว่า ประกอบด้วย ความสนใจส่วนตัว ความสนใจชั้นอาสา และความสนใจจากรายการวัด

5.3 สาเหตุของความสนใจ

สุชา จันทน์เอม; และสุรางค์ จันทน์เอม (2529: 111) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ดังต่อไปนี้

1. เกิดจากการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นๆ
2. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
3. เด็กมีความถนัดในสิ่งนั้นและมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว
4. เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเด็ก
5. เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับเด็กและทำให้เด็กตื่นเต้น

5.4 ความสนใจกับการเรียนการสอน

เพาเวลล์ (Powell. 1963: 330) ได้ให้ทรรศนะว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียนด้วย และการเรียนด้วยความสนใจนี้ เด็กจะมีสมาธิในการเรียนอันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

บลูม (มยุรี นพภาลย์. 2527: 12; อ้างอิงจาก Bloom. 1976: 13-15) กล่าวว่า หากนักเรียนเรียนด้วยความสนใจและกระตือรือร้น จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว เป็นผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนอย่างขาดความสนใจและขาดความกระตือรือร้น

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2538: 506-508) ได้กล่าวว่า การสอนบทเรียนใดๆก็ตาม สิ่งสำคัญที่ครูควรคำนึงถึง คือ อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ทำอย่างไรเราจึงจะทำให้สิ่งเร้าของเรามีความเข้มข้นดึงดูดใจนักเรียน โดยได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. การใช้สีสັນโดยเฉพาะสีแดงจะช่วยดึงดูดความสนใจได้มาก ในการเขียนแผนภูมิหรือบัตรคำนั้น สีแดงจะช่วยได้มากสำหรับคำหรือข้อความที่ต้องการจะเน้น ควรหลีกเลี่ยงการใช้สีเหลืองโดยเฉพาะกับเด็กเล็ก
2. เปลี่ยนสิ่งเร้าใจเสมอจะทำให้เด็กตื่นตัวมากกว่าสิ่งเร้าที่อยู่คงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง บ่ายนิเทศในห้องเรียนจะช่วยเร้าใจนักเรียนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบทเรียนหรือความรู้ทั่วไป หากเป็นไปได้พยายามเปลี่ยนทุกๆอาทิตย์ เพื่อว่าจะยุให้เด็กเกิดความสนใจว่าอาทิตย์ใหม่ครูจะมีอะไรสำหรับพวกเขาอีก
3. การใช้เสียง รู้จักใช้เสียงหนักเบาในการพูด การอธิบาย ตอนใดควรจะใช้เสียงเบาหรือเสียงดัง ซึ่งการใช้เสียงนี้ถือว่าเป็นสิ่งเร้าที่สำคัญ บทเรียนจะเร้าผู้เรียนได้แค่ไหนขึ้นอยู่กับการใช้เสียงของครูผู้สอน

4. สิ่งเร้าที่เคลื่อนไหวได้ย่อมมีคุณค่ากว่าสิ่งเร้าที่อยู่กับที่ โดยเฉพาะอุปกรณ์ที่นำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถม ถ้ามีการเคลื่อนไหวได้ จะทำให้เด็กเกิดความสนใจได้มาก เด็กจะตื่นตัว สนุกสนาน สิ่งเร้านั้นไม่จำเป็นต้องเคลื่อนไหวได้เอง แต่ครูเป็นผู้ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวก็ได้ เช่น การใช้ตุ๊กตาหรือหุ่นประกอบการเล่าเรื่อง

5. การสร้างสิ่งแวดล้อมแปลกใหม่ จะช่วยกระตุ้นเด็กอย่างดีที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำเข้าสู่บทเรียน ถ้าครูพยายามนำวิธีใหม่ๆ มาใช้ ไม่ใช่วิธีใดวิธีหนึ่งจำเจ ย่อมจะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจได้มาก หรือการแทรกกิจกรรมในขณะการสอน จะกระตุ้นเด็กได้อย่างดีที่สุด

จากการศึกษาความสนใจกับการเรียนการสอน สรุปได้ว่า หากผู้เรียนมีความสนใจต่อสิ่งที่เรียน จะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้น ผู้สอนจึงต้องมีอุปกรณ์เสริมและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเรื่องที่เรียน รวมถึงสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีด้วย

5.5 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจต่อการเรียน

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518: 73) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กไว้ ดังนี้

1. ความสนใจเกิดจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ไม่จำเป็นต้องสนใจสิ่งเดียวกันในเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพร่างกาย ความสนใจสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจอาจเปลี่ยนแปลงตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจ เซอร์ปัญญาของเด็ก
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก เด็กที่มีเซอร์ปัญญาสูงจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและสลับซับซ้อนกว่าเด็กที่มีเซอร์ปัญญาต่ำ

บงกช สัปพันท์ (2529: 48) ได้สรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจไว้ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะคนทุกคน จะมีความสนใจสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน
3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดอย่างสูงเป็นระยะสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้น อาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของตนได้

5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับเชาวน์ปัญญต่ำ จะสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากและไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับผู้ที่มีระดับเชาวน์ปัญญาสูง มักจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและสลับซับซ้อนมาก

6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กต้องมีพื้นความรู้เรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์ เด็กอาจไม่สนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วครู่แล้วก็เลิกความสนใจไป

จากการศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจต่อการเรียนสรุปได้ว่า ผู้เรียนจะมีความสนใจในการเรียนมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลักๆ ได้แก่ อิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม ความพร้อมทางสุขภาพ ความสนใจเฉพาะตน เชาวน์ปัญญาของแต่ละบุคคลและพื้นฐานประสบการณ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง

5.6 การวัดความสนใจ

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1955: 162) กล่าวว่า การวัดความสนใจของบุคคล สามารถวัดได้ 3 วิธี ได้แก่

1. ใช้วิธีการสังเกต
2. ใช้การสัมภาษณ์
3. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ

เพาเวล (Powell. 1963: 337-338) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดความสนใจว่า การวัดความสนใจอาจวัดได้ด้วยวิธีหลักๆดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) ประกอบด้วยข้อความหนึ่งชุด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความชอบหรือไม่ชอบในข้อความต่างๆเหล่านั้น
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questionnaires) เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบมีอิสระในการตอบคำถาม
3. ใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) วิธีสัมภาษณ์เป็นการวัดความสนใจโดยให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็น ความพึงพอใจของตนออกมาทางวาจา

ซูเปอร์ (รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. 2533: 205; อ้างอิงจาก Super.1957.The Psychology of Career: 218-219) ได้กล่าวว่า ความสนใจของบุคคลสามารถศึกษาได้จากวิธีการดังต่อไปนี้

1. ความสนใจส่วนตัว (Expressed Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจ ความสนใจที่ได้จากการศึกษานี้ เป็นพื้นฐานไปสู่การศึกษาความสนใจวิธีอื่นๆ ซึ่งได้คุณค่าจำกัดและยังเชื่อถือได้ไม่เต็มที่นัก
2. ความสนใจชั้นอาสา (Manifest Interests) เป็นการศึกษาจากพฤติกรรมแสดงออกที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลนั้นทำเป็นงานอดิเรกหรืองานประจำ

3. ความสนใจจากแบบทดสอบ (Test Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาที่บุคคลนั้นสนใจโดยยึดพื้นฐานของทฤษฎีที่ว่าบุคคลจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ

4. ความสนใจจากแบบสำรวจ (Inventoried Interests) เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจด้วยการให้บุคคลได้แสดงความรู้สึกรักชอบและไม่ชอบ แล้วนำผลจากแบบสำรวจไปวิเคราะห์ทางสถิติ ได้ผลออกมาเป็นคะแนนความสนใจ

จากการศึกษาการวัดความสนใจ สรุปได้ว่า การวัดความสนใจสามารถวัดได้โดย การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการวัดความสนใจในแต่ละกรณี

5.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ งานวิจัยในประเทศ

สุทธิชา เพชรวิระ (2550: 112) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสมรรถนียบกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสมรรถนียบกับการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสมรรถนียบมีความสนใจในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้อาจสืบเนื่องจากการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสมรรถนียบช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้

ภัทราวดี ยวนชื่น (2553: 117-121) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการฟัง การพูดและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับการสอนแบบเดิมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการรับรู้และการเรียนรู้ภาษาได้ตามธรรมชาติ เข้าใจหลักการของการใช้ไวยากรณ์ รวมถึงการได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วย

พระมหาสนิท บุญอ่อน (2548:143-144) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครูผลการวิจัยพบว่า สามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับ

ยอดประกอบกับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

ยูนัส (Younas.2015: Online) ได้ศึกษาบทบาทของทฤษฎีพหุปัญญาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การเน้นกิจกรรมพหุปัญญาในการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้นักเรียน ช่วยให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายกับการเรียน ช่วยส่งเสริมปัญญาด้านที่นักเรียนถนัด ในขณะเดียวกันก็เป็นการพัฒนาปัญญาด้านอื่นๆไปด้วย นักเรียนมีสิทธิ์ได้เลือกวิธีที่ตนถนัด ในการเรียนภาษา จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมพหุปัญญา มีผลต่อการสร้างความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ศรี วาห์จุนี (Sri Wahjuni. 2012: online) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนตามความสนใจควบคู่ไปกับการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ยังคงเป็นที่ยอมรับของครูผู้สอนเพราะช่วยเพิ่มทักษะในการสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ในขณะเดียวกันการใช้แนวการสอนตามความสนใจช่วยให้เกิดประโยชน์ในด้านการเลือกสื่อการสอนและกิจกรรมที่นำมาใช้ในห้องเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในการสื่อสารในทางที่ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ความสนใจมีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หากผู้สอนใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ มีสื่อการสอนที่หลากหลาย มีประสิทธิภาพต่อการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ย่อมเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนได้ดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิมผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมาเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมาเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยสุ่มห้องเรียน (Random Assignment) เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง นักเรียนจำนวน 40 คน ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

กลุ่มควบคุม นักเรียนจำนวน 40 คน ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบเดิม

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาหลักสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. Travel
2. Health and Welfare
3. Free Time and Entertainment
4. Environment

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ประเมินเทคนิคนักเรียนและทดสอบก่อนเรียน	2	คาบ
2. จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่เตรียมไว้	16	คาบ
3. ทดสอบหลังเรียน	2	คาบ
รวม	20	คาบ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาจำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยแนวการสอนแบบเดิม

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบบูรณาการความสามารถในการฟัง-พูด

4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. แผนการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาแผนการสอนที่นำมาใช้ที่มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนโดยบูรณาการด้วยกิจกรรมส่งเสริมพหุปัญญา

1.3 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียนของผู้เรียนในปัจจุบันและหาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่ออินเทอร์เน็ตโดยพิจารณาถึงความยากง่ายของเนื้อหา คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

1.4 นำเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนเสนอต่อประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเสนอแนะ

1.5 สร้างแผนการสอนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(ปัญญาด้านดนตรี ด้านภาษา) ผู้สอนแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทราบโดยภาพรวม หลังจากทราบจุดประสงค์การเรียนการสอนโดยภาพรวมแล้ว ผู้สอนจึงเปิดเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนให้ผู้เรียนฟัง พร้อมทั้งให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายสรุปเนื้อหาหลักจากเพลงที่ได้ฟังและจดบันทึกคำศัพท์ที่น่าสนใจที่ได้ฟังจากเพลง จากนั้นให้ผู้เรียนดูภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายและระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพประกอบนั้น ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน การให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายและระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเพลงและภาพประกอบดังกล่าว เพื่อเป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนและเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนฟังเนื้อเรื่องหลัก

ขั้นสำรวจและหาข้อมูล(ปัญญาด้านภาษา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) หลังจากการนำเข้าสู่บทเรียนแล้ว ผู้สอนเริ่มสอนเนื้อหาหลักโดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อเรื่องที่ผู้สอนนำมาสอนทั้งหมด 2 รอบ หลังฟังเสร็จ ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาของเรื่องที่ได้อ่าน ผู้สอนถามผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาโดยภาพรวมจากเรื่องที่ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเนื้อหาของเรื่องที่ฟังและตอบคำถามจากแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเพื่อเป็นการประเมินว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังมากน้อยเพียงใด

ขั้นฝึกปฏิบัติ(ปัญญาด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านธรรมชาติ) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนกิจกรรมการฟัง-พูด จากสิ่งที่ได้ฟังในขั้นสำรวจและหาข้อมูล ผู้สอนจะจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟัง-พูด ร่วมกับเพื่อนในชั้นโดยออกแบบกิจกรรมให้มีบริบทของการคิดวิเคราะห์และข้อมูลเกี่ยวข้องกับธรรมชาติรอบตัวรวมอยู่ด้วย เช่น การร่วมกันอภิปรายจากการศึกษาภาพประกอบ ในขั้นนี้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้สังเกตการทำกิจกรรม และให้คำแนะนำหากผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ

ขั้นนำเสนอผลงาน(ปัญญาด้านภาษา ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านมิติสัมพันธ์) หลังจากการฝึกฝนกิจกรรมการฟัง-พูดในขั้น Practice ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียบเรียงข้อมูลจากกิจกรรมในขั้นฝึกปฏิบัติของกลุ่มตนเอง นำเสนอต่อหน้าชั้นเรียนเป็นรายกลุ่ม โดยผู้เรียนมีอิสระในการคิดค้นวิธีการนำเสนอ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การนำเสนอในรูปแบบการรายงานหน้าชั้นเรียน หรือสร้างเป็นแผนภาพการนำเสนอ เป็นต้น

ขั้นสะท้อนแนวคิด(ปัญญาด้านการรู้จักตนเอง) ผู้เรียนประเมินผลการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา นอกจากนี้ผู้เรียนทุกคนต้องจดบันทึกความรู้สึกและความคิดเห็นหลังทำกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาส่งผู้วิจัย เพื่อเป็นการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมครั้งนี้

1.6 ตรวจสอบและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนอต่อประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญาณิพนธ์ หลังจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของบทเรียนจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญาณิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำ

2.แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนโดยแนวการสอนแบบเดิม มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียนที่ผู้เรียนใช้ในปัจจุบัน และหาสื่อรูปภาพเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตโดยพิจารณาถึงความยากง่ายจำนวนคำศัพท์สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2.3 นำเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนที่เป็นรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปฏิญาณิพนธ์แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา

2.4 ศึกษาและสร้างแผนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิมซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1การนำเข้าสู่บทเรียน

ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมโดยรวม จากนั้นให้ผู้เรียนฟังเรื่องจากซีดีหรือวิดีโอ หลังจากฟังเรื่องจบ ผู้สอนถามผู้เรียนถึงเหตุการณ์ที่ผู้เรียนฟัง ให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2สอนศัพท์

ผู้สอนแปลเนื้อหาเรื่องที่ฟังเป็นภาษาไทยพร้อมทั้งสอนคำศัพท์ในบทเรียน ผู้เรียนตอบคำถามในแบบฝึกหัด จากเรื่องที่ได้ฟัง

ขั้นตอนที่ 3สอนโครงสร้างไวยากรณ์ผู้สอนอธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆให้ผู้เรียนทราบ พร้อมยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือฝึกใช้ไวยากรณ์ที่เรียนนั้นโดยการสร้างประโยคต่างๆ เพื่อให้เข้าใจกฎที่เรียนไป จากนั้นให้ฝึกแปลประโยคเป็นภาษาของผู้เรียนเอง

ขั้นตอนที่ 4ประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหรือท่องศัพท์แล้วนำไปแต่งประโยคหรือแปลข้อความจากภาษาต่างประเทศที่เรียนเป็นภาษาไทยหรือแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาที่เรียนโดยใช้พจนานุกรมที่มีคำแปลสองภาษา

2.5 การตรวจสอบและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไปเสนอประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษแนะนำ

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

หนังสือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2556)

หนังสือ Language Test at School ของ ออลเลอร์ (1979)

หนังสือเทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ (2543)

หนังสือ Modern Language Testing ของแวลเลท(1977)

หนังสือ Writing English Language Tests ของ ฮีตัน (1988)

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่มีภาพประกอบในการทดสอบ จะมีภาพประกอบการสัมภาษณ์พร้อมคำถามทั้งสิ้น 4 คำถามให้ผู้เรียนดูภาพประกอบแล้วตอบคำถาม โดยผู้สอนเป็นผู้ถามใช้เวลาในการสัมภาษณ์นักเรียนคนละ 5-10 นาที

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบแล้วจึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยพิจารณาข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543: 248) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ที่ผู้วิจัยเลือกมา มีค่า IOC เท่ากับ 1.0

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ได้คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนแม่พระฟาติมาเขตดินแดงกรุงเทพมหานคร ที่ได้ผ่านการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้ว จำนวน 20 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.5 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ ในการตรวจให้คะแนนนั้นผู้วิจัยใช้ผู้ตรวจ 2 ท่าน ให้คะแนนจากการสัมภาษณ์ตามระดับความสามารถของผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2556: 203) (คะแนนรวมของผู้ตรวจ 2 ท่านหารด้วย 2) คัดคะแนนจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน แบ่งคำถามจากแบบทดสอบเป็น 4 ข้อ ข้อละ 5 คะแนนมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 20 คะแนนมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตาราง 4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการวัดการทดสอบแบบสัมภาษณ์

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
5	สามารถพูดตอบโต้ได้ทันที เป็นที่เข้าใจ
4	สามารถพูดตอบโต้ได้ทันที เป็นที่เข้าใจ แต่ต้องถามคำถามซ้ำและขยายความเล็กน้อย
3	สามารถพูดตอบโต้ได้ทันที เป็นที่เข้าใจ แต่ต้องใช้คำถามซ้ำ ขยายความเพิ่มเติม และยกตัวอย่างประกอบ
2	สามารถพูดตอบโต้ได้พอเข้าใจอย่างตลกตลก ต้องใช้เวลาในการถามคำถามเพื่อชี้แจง ขยายความและยกตัวอย่าง
1	สามารถพูดตอบโต้ได้ สื่อความเป็นที่เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง ต้องใช้คำถามและการพูดขยายความหลายครั้ง หลายแบบ
0	ไม่สามารถพูดตอบโต้ได้ หนึ่งเฉย

3.6 หาความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 ท่าน เพื่อดูความสอดคล้องในการตรวจหาคะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson) (ล้วนสายยศ; และอังคณาสายยศ. 2543: 210-212)

3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์เป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเพื่อหาค่าความยากง่าย (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) จากสูตรของ Whitney และ Sabers (ล้วนสายยศ; และอังคณาสายยศ. 2543: 199- 201)

3.8 คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (P_E) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก(D)ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา(α -Coefficient) ของครอนบาค(Cronbach) ก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง Look at the picture and answer these following questions.

Question :

1. What do you do when you go to the beach?
2. What is your favorite beach in Thailand?
3. Can you tell me which beach I should visit?
4. Why should I go there?

4. การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

4.1 ศึกษาการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือจากหนังสือหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิเชียร เกตุสิงห์ และเทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของอัจฉรา วงศ์โสธร

4.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งข้อความในแบบสอบถามจะวัดด้านความรู้สึกรู้สึกชอบ ความพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ความพยายามและความเอาใจใส่ในการเรียนภาษาอังกฤษใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับซึ่งได้ดัดแปลงตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อกำหนดคะแนนในการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความและข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางบวก (Positive) และในทางลบ (Negative) พิจารณาเกณฑ์การให้คะแนนตามลำดับ (เห็นด้วย : มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด) ดังนี้

ข้อความทางบวก (Positive)

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ข้อความทางลบ (Negative)

มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	4	คะแนน
น้อยที่สุด	5	คะแนน

4.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมต่อการใช้ภาษาลักษณะข้อความแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางบวกและทางลบว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 248-249)

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนลงในแต่ละข้อแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ .50

4.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ตามเกณฑ์และผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมาเขตดินแดงกรุงเทพมหานคร ที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้วเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเป็นรายชื่อโดยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนแล้วนำผลมาหาค่า

อำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อ กับคะแนนรวม (Item-total correlation)

4.5 นำแบบสอบถามที่วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแล้วคัดเลือกให้เหลือตามเกณฑ์จำนวน 20 ข้อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วนสายยศ; และอังคณาสายยศ. 2543: 218-220)พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.92

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นิยามความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความรู้สึกชอบพอใจหรือความเอาใจใส่และมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษรวมถึงการเห็นคุณประโยชน์และคุณค่าของการเรียน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อเลือกคำตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุดเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนของนักเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบใช้ภาษาอังกฤษทักทายเพื่อนในห้องเรียน					
0	ข้าพเจ้าชอบทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบการสนทนาด้วยภาษาอังกฤษ					

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design มีรูปแบบดังตารางแบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

กลุ่ม	ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	 X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

ER แทน กลุ่มทดลอง

CR แทน กลุ่มควบคุม

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

X แทน การสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

X แทน การสอนแบบเดิม

4. วิธีดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การสอนของทั้งสองกลุ่ม บทบาทของผู้เรียนเป้าหมายในการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 2 คาบ

3. ดำเนินการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลา 3 คาบเรียนต่อ สัปดาห์เป็นเวลา 7 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนและทดสอบก่อนเรียน	2	คาบ
2. จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่เตรียมไว้	16	คาบ
3. ทดสอบหลังเรียน	2	คาบ
รวม	20	คาบ

4. เมื่อดำเนินการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเสร็จแล้ว ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบประเมินการใช้พหุปัญญาของกลุ่มทดลอง

5. เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแล้วจึงนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ใช้สูตรคำนวณดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.

2543: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ตัวกลางเลขคณิตหรือเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ.2538: 79)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละค่ายกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

ระหว่างข้อทดสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำหาค่าความยากง่ายจากสูตรของ Whitney และ Sabers (ล้วน สายยศ;และอังคณา สายยศ. 2543: 199-201)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{min})}{2N (X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ค่าความยากง่าย
	S_U	แทน	ผลรวมคะแนนของนักเรียนกลุ่มเก่ง

S_L	แทน	ผลรวมคะแนนของนักเรียนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
X_{max}	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ทำได้ดีที่สุด
X_{min}	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ทำได้ดีที่สุด

3.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 201)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
S_U	แทน	ผลรวมคะแนนของนักเรียนกลุ่มเก่ง
S_L	แทน	ผลรวมคะแนนของนักเรียนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
X_{max}	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ทำได้ดีที่สุด
X_{min}	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ทำได้ดีที่สุด

3.4 หาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยคำนวณค่าจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 210-211)

$$r_{tt} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนสอบตรวจโดยผู้ตรวจคนที่ 1
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองที่ตรวจโดยผู้ตรวจคนที่ 1
$\sum Y$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนสอบตรวจโดยผู้ตรวจคนที่ 2
$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองที่ตรวจโดยผู้ตรวจคนที่ 2

ΣXY แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนสอบครั้งแรกกับครั้งที่สอง

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
 n แทน จำนวนข้อสอบของเครื่องมือ
 Σs_i^2 แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากเครื่องมือทั้งฉบับ

3.6 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 252)

$$r_{xy} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ ΣX แทน ผลรวมของคะแนน X
 ΣY แทน ผลรวมของคะแนน Y
 ΣX^2 แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 ΣY^2 แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
 N แทน จำนวนนักเรียน

6. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดลองก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดลองก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2538: 101-102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มควบคุม
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
k	แทน	คะแนนเต็ม
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที
*	แทน	แทนระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design ข้อมูลที่ได้ สามารถแสดงเป็นค่าสถิติ โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ	n	k	$\bar{X}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	40	20	8.42	3.05	14.01*	.000
หลังการทดลอง	40	20	13.82	2.88		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	n	k	$\bar{X}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	40	100	55.92	4.23	10.82*	.000
หลังการทดลอง	40	100	69.45	6.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples มีผลดังตาราง

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ	n	k	$\bar{X}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	40	20	8.90	2.75	11.76*	.000
หลังการทดลอง	40	20	11.55	2.38		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	n	k	$\bar{X}$	SD	t	p
ก่อนการทดลอง	40	100	55.83	8.20	4.30*	.000
หลังการทดลอง	40	100	61.60	4.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติ t-test for independent samples

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	n	k	$\bar{X}$	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	40	20	13.82	2.88	3.84*	.000
กลุ่มควบคุม	40	20	11.55	2.38		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	n	k	$\bar{X}$	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	40	100	69.45	6.63	6.34*	.000
กลุ่มควบคุม	40	100	61.60	4.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบเดิม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิม
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูดแตกต่างกัน

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมาเขตดินแดง กรุงเทพมหานครจำนวน 2 ห้องเรียนโดยสุ่มห้องเรียน (Random Assignment) เพื่อแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง นักเรียนจำนวน 40 คน ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

กลุ่มควบคุม นักเรียนจำนวน 40 คน ได้รับการสอนแบบเดิม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

2. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเดิม

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบบูรณาการความสามารถในการฟัง-พูด

4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประเมินเทคนิคนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ซึ่งแจ้งจุดประสงค์ เป้าหมายของการเรียน และการประเมินผลการเรียนการสอนรวมถึงการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน ใช้เวลาทั้งสิ้น 2 คาบ
2. ดำเนินการทดลองด้วยกิจกรรมที่เตรียมไว้ โดยผู้วิจัยทำการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้เวลา 3 คาบ เรียนต่อสัปดาห์ เป็นเวลาทั้งสิ้น 16 คาบเรียน ระหว่างเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ 2559
3. เมื่อดำเนินการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเสร็จสิ้นแล้ว จึงทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนที่ใช้วัดผลก่อนเรียนไว้แล้ว ใช้เวลา 2 คาบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิมโดยใช้สถิติ t-test for dependent samples
4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples
5. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples
6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กับการสอนแบบเดิม โดยใช้สถิติ t-test for independent samples

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กับการสอนแบบเดิม จากผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา พบว่าหลังการทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการสอนที่เน้นการใช้ความสามารถทั้ง 8 ด้านของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ ปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ปัญญาด้านดนตรี ปัญญาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปัญญาด้านการรู้จักตนเองและปัญญาด้านธรรมชาติเป็นการเสริมศักยภาพทางพหุปัญญาของนักเรียนให้ชัดเจนมากขึ้นโดยมีปัญญาด้านภาษาเป็นหลักในการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ การนำทฤษฎีพหุปัญญามาเป็นวิธีการสอนที่ร่วมกับการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษนั้น

ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางพหุปัญญาของตนอย่างหลากหลายในการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติศักดิ์ ผาผาย (2546: 75-81) ที่ได้สรุปไว้ว่าการจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้ฝึกและเรียนรู้กิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมความถนัดในแต่ละด้านของนักเรียนและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น งานวิจัยของ วิลาวัณย์ จำปาแก้ว (2547: 60-68) และงานวิจัยของศจีมาศ พูลทรัพย์ (2551: 110-115) ได้สรุปผลการวิจัยไว้อย่างสอดคล้องกันว่าการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เพราะการบูรณาการกิจกรรมพหุปัญญาเข้ากับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านที่ผู้เรียนถนัด เสริมการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนๆ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ในงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2555: 144-156) พบว่าการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนับปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และใช้ความคิดเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ได้อย่างหลากหลายต่อเนื่องจากข้อมูลสรุปผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียน ได้มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับนักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเรียน ได้ฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา และฝึกการนำเสนอผลงานตามกระบวนการที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองสอน โดยนักเรียนได้ฝึกการสื่อสารด้วยการฟัง-พูดตลอดกิจกรรมการสอน จึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางการฟัง-พูดได้ดี

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา พบว่าหลังการทดลองนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางพหุปัญญาทั้ง 8 ด้านตามความถนัดของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนคนอื่นๆ อย่างหลากหลาย ได้ฝึกการฟังจากการฟังเพลง ฟังเนื้อเรื่อง และคำถามจากผู้สอน ในขณะที่เดียวกันก็ได้ฝึกการพูดจากการสัมภาษณ์ และการนำเสนอผลงานในคาบเรียน ได้รู้จักปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่นๆ กิจกรรมมีความน่าสนใจมากกว่าการเรียนเพียงแค่วิชาการ จึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น ผลของการสอนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของสันติศักดิ์ ผาผาย (2546: 75-81) งานวิจัยของวิลาวัณย์ จำปาแก้ว (2547: 60-68) และงานวิจัยของศจีมาศ พูลทรัพย์ (2551: 110-115) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การบูรณาการกิจกรรมพหุปัญญาเข้ากับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักเรียนได้ฝึกและเรียนรู้กิจกรรมด้วยตนเอง นอกจากนี้ จากการศึกษาผลการวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2555: 144-156) พบว่าการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนับปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และใช้ความคิดเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ได้

อย่างหลากหลายต่อเนื่อง และงานวิจัยของยูนัส (Younas. 2015: Online) ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ทฤษฎีพหุปัญญา มีบทบาทต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก คือ ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้นักเรียน ช่วยให้ผู้รู้สึกผ่อนคลาย มีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมปัญญาด้านที่ถนัด ทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนไม่น่าเบื่อด้วยเหตุนี้จึงสรุปได้ว่า การสอนทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิมพบว่าหลังการทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนแบบเดิมเป็นการสอนฟัง-พูด ที่เน้นหลักการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์และการแปล นักเรียนได้ฝึกหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ นักเรียนมีโอกาสดังข้อมูลที่ต้องเรียนรู้ จากสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นซีดี วีดิทัศน์ และมีโอกาสร่วมอภิปรายกับนักเรียนอื่น ๆ รวมถึงผู้สอนด้วย แม้ว่าการเรียนการสอนวิธีนี้จะเน้นหนักไปในด้านการเรียนรู้ไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม นักเรียนยังคงมีโอกาสได้ฝึกการฟัง-พูด ได้ตอบคำถามจากภาพและเนื้อหาที่เรียน จึงทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาการฟัง-พูด ไปในทางที่ดีขึ้น

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเดิม พบว่าหลังการทดลองนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนภาษาอังกฤษแบบเดิม เป็นการสอนที่เน้นหลักการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก นักเรียนต้องฝึกออกเสียงและจำคำศัพท์ให้ได้ก่อนที่จะไปสู่กระบวนการอื่นๆในการเรียนการสอน แม้ว่าการเรียนการสอนจะเน้นไปที่ การฝึกใช้ไวยากรณ์ การแปล การฝึกออกเสียงและจดจำคำศัพท์ นักเรียนยังคงได้ฝึกการฟังและการพูดรวมอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย นักเรียนไทยมีความคุ้นเคยกับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฟังเนื้อเรื่องจากซีดีโดยเสียงของเจ้าของภาษา และมีการถาม-ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง รวมถึงให้นักเรียนได้อภิปรายเนื้อหาร่วมกันในห้องเรียนจึงทำให้นักเรียนยังคงมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้

5. เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมพบว่าหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถในการฟัง-พูดสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการนำแนวความคิดกิจกรรมการเรียนการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนมีโอกาสใช้ความสามารถด้านพหุปัญญาของ

ตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีปัญญาด้านภาษาเป็นหลักสำหรับการเรียนรู้ ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้ฝึกการถามและตอบคำถาม ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอผลงาน ทั้งนี้การสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยทฤษฎีพหุปัญญาทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้สอนสามารถประเมินผลการใช้พหุปัญญาในการเรียนการสอนได้โดยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น สังเกตการพูด วิธีการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ การนำเสนอผลงานในชั้นเรียน การทำกิจกรรมกลุ่ม การตอบคำถาม เป็นต้น (Gardner. 1993: 116) ในขณะที่การสอนแบบเดิมนั้น เป็นการสอนที่เน้นหลักการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก นักเรียนต้องฝึกร้องเสียงและจำคำศัพท์ให้ได้ก่อนที่จะไปสู่กระบวนการอื่นๆในการเรียนการสอน นักเรียนจึงไม่ได้ใช้ทักษะและความถนัดด้านอื่นๆในการแสดงความสามารถของตนเองเท่าที่ควร จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญามีพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม

6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม พบว่าหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เป็นการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางพหุปัญญาทั้ง 8 ด้านตามความถนัดของนักเรียนแต่ละคน หากนักเรียน เรียนด้วยความสนใจและกระตือรือร้น จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ขาดความสนใจและกระตือรือร้น (มยุรี นพภักดิ์. 2547: 12; อ้างอิงจาก Bloom. 1976: 13-15)ผลของการสอนด้านความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของสันติศักดิ์ ผาผาย (2546: 75-81) วิลาวัณย์ จำปาแก้ว (2547: 60-68)และงานวิจัยของศจีมาศ พูลทรัพย์ (2551: 110-115) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การบูรณาการกิจกรรมพหุปัญญาเข้ากับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักเรียนได้ฝึกและเรียนรู้กิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมความถนัดในแต่ละด้านของนักเรียน นอกจากนี้ในงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2555: 144-156)พบว่าการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนับถือกิจกรรมการเรียนรู้และใช้ความคิดเชื่อมโยงความรู้ต่างๆได้อย่างหลากหลายต่อเนื่อง และงานวิจัยของยูนัส (Younas. 2015: Online)ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่าทฤษฎีพหุปัญญามีบทบาทต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก คือ ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้นักเรียน ช่วยให้รู้สึกผ่อนคลาย มีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมปัญญาด้านที่ถนัด

และช่วยพัฒนาด้านอื่นๆไปด้วยด้วยเหตุนี้ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาจึงเป็นวิธีการวิธีหนึ่งที่ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน

ในขณะที่การสอนแบบเดิมนั้น เป็นการสอนที่เน้นหลักการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก นักเรียนต้องฝึกออกเสียงและจำคำศัพท์ให้ได้ก่อนที่จะไปสู่กระบวนการอื่นๆในการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงไม่ได้ใช้ทักษะและความถนัดด้านอื่นๆในการแสดงความสามารถของตนเองเท่าที่ควร

การสอนภาษาอังกฤษแบบเดิม เป็นการสอนที่เน้นหลักการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก นักเรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน หรือมีโอกาสฝึกฝนการฟัง-พูด น้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญา นักเรียนต้องฝึกออกเสียงและจำคำศัพท์ให้ได้ก่อนจึงจะไปสู่กระบวนการอื่นๆในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนต้องมีการเตรียมการสอนและเตรียมสื่อการสอนให้พร้อมทุกครั้งที่ทำ การสอนตลอดจนผู้สอนเองจะต้องเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในทุกทักษะ เพื่อเป็นตัวอย่างผู้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องให้แก่ผู้เรียน และเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างครบถ้วน

1.2 การสอนภาษาอังกฤษโดยนำทฤษฎีพหุปัญญาประยุกต์ใช้นั้น ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมพหุปัญญาให้หลากหลายตามความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพตามความสามารถของตนเอง ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานและน่าสนใจ

1.3 ผู้สอนควรกระตุ้นผู้เรียนให้พยายามใช้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษบ่อยๆ โดยการเตรียมเนื้อหาที่น่าสนใจสำหรับการฟัง โดยเริ่มจากสื่อที่ฟังง่ายไปสู่ยากขึ้นเรื่อยๆตามระดับความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละชั้นเรียน ในส่วนของการกระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนก็ควรเตรียมคำถามที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนให้ผู้เรียนพอจะสามารถสื่อสารได้ เริ่มจากคำพูดสั้นๆ ง่ายๆ ไปสู่ประโยคที่ยาวและยากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสอนภาษาอังกฤษ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้าน ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน การนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาไปประยุกต์ใช้กับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงควรมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ครบทุกด้าน

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาให้นานขึ้น เพื่อสังเกต ติดตามผลที่ได้จากการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้

2.3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตผลของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังจากที่ได้ทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาพบว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังนั้นนอกจากความสนใจในการเรียนควรมีการศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อตัวแปรอื่นด้วยเช่น แรงจูงใจในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ความสม่ำเสมอในการเรียน เป็นต้น

2.4 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพตามความถนัดในหลายๆด้านของผู้เรียน เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการบูรณาการสอนข้ามหลักสูตร เพื่อเชื่อมโยงวิชาต่างๆเข้าด้วยกัน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำวิชาต่างๆที่ได้เรียน มาเชื่อมโยงกันได้ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างหลากหลาย กว้างขวาง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ภิญญา คักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอ.เอ.พรินติ้ง เฮาส์.
- กัญญภัทร นิธิศรานุกุล. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนแบบเดิม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกศรี กิตติศรีปัญญา. (2542). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกศสุดา ปงลังกา. (2550). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ญาดาพนิต พิณกุล. (2539). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: วีระวิทยานิพนธ์.

- ณัฐจิราทัศน์แก้ว. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนด้านการฟังและ
ความสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างการสอนโดยใช้เกม
ประกอบการสอนกับการสอนตามปกติของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1.วิทยานิพนธ์ค.ม.(หลักสูตรและการสอน). ลพบุรี: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราช
ภัฏเทพสตรี. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐธยาน์ การุญ. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยและความสนใจ
ในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยบทเรียนสำเร็จรูป
กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต-
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ทศนา แหมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบลเลนก้า, เจมส์. (2544).108 วิธีวัดและประเมินพหุปัญญา. แปลโดย เฉลียวศรี พิบูลชล.
กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ปิยมาภรณ์ นาสารท. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้านการฟังและพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอติวิธีการสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครู
ยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พระมหาสนิท บุญอ่อน. (2548). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการ
เขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนก
สามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบ
กับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์; และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2556). ทักษะ 5C: เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และ
การจัดการเรียนการสอนอิงมาตรฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- ภัทรวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาษาอังกฤษของคนไทย อยู่ตรงไหนในอาเซียน. (2557, สิงหาคม). สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2558, จาก jobsdb.com/th-th/articles/อังกฤษคนไทย-อาเซียน
- มยุรี นพภักดิ์. (2527). การศึกษาการเปรียบเทียบสุขภาพจิตและอัตมโนภาพในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ และไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2548, ตุลาคม). พหุปัญญาในทศวรรษใหม่. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 9(4): 14.
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533). เอกสารคำสอนวิชา วผ 306 การวัดทัศนคติเบื้องต้น. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เรณู รื่นยุทธ. (2554, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียน ศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 3(5): 96-99.
- โรสิตา วาทินกิจ. (2555). พุดดี พุดโดน พุดสะกดใจคนแบบไม่ต้องมีสคริปต์. กรุงเทพฯ: พรพิชชา พับลิชชิ่ง.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วารี ธีระจิตร. (2530). การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- วิลาวัณย์ จำปาแก้ว. (2547). การเรียนการสอนแบบบูรณาการพหุปัญญาเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและพหุปัญญาของนักเรียนในระดับชั้น
ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศจีมาศ พูลทรัพย์. (2551). การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมตามแนว
พหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- สวณิตยมาภัย; และถิรนนท์ธนวัชรวิวงศ์. (2547). หลักการพูดหน้าที่ชุมชน สื่อมวลชนและ
ในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง
คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันติศักดิ์ ผาผาย. (2546). การศึกษาความสามารถทางพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ
การจัดกิจกรรมโดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). [ไนเอ็ทส์ นิวส์] NIETS News. กรุงเทพฯ:
สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2518). จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
ประสานมิตร.
- (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุทธิชา เพชรวีระ. (2550). การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการ
เรียนรู้และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรคนิยม(Constructivism) กับ
การสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- (2540). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2556). **การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือเพื่อปวงชน**. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก จำกัด.
- (2555). **การเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตครู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้โปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาและโปรแกรมการสอนแบบเดิม**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- (2532). **การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วิริยะจิตรรา. (2532). **การเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อรุณี วิริยะจิตรรา; และคนอื่นๆ. (2555). **เหลี่ยมหลังแลหน้า**. กรุงเทพฯ: ส.เอเซียเพรส.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, Anne.; & Tony, Lynch. (1988). **Listening**. London: Oxford University Press.
- Anderson, Virginia B. (1998, May). **Using Multiple Intelligences to Improve Retention in Foreign Language Vocabulary Study**. Retrieved September 1, 2015, from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED424745.pdf>.
- Armstrong, Thomas. (2000). **Multiples Intelligences in the Classroom**. 2nd ed. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Browns, Douglas. (2001). **Teaching by Principles**. San Francisco: San Francisco State University.
- Brown, Gillian.; & Yule, George. (1988). **Teaching the Spoken Language: An Approach Based on the Analysis of Conversational English**. 4th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Busby, Rudolph E.; & Majors, Randal E. (1987). **Basic Speech Communication Principles and Practices**. New York: Harper and Row.
- Byrne, Donn. (1978). **Teaching Oral English**. Hong Kong: The Hong Kong Printing Press.

- Campbell, Linda.; Campbell, Bruce.; & Dee, Dickinson. (2004). **Teaching and Learning Through Multiple Intelligences**. 3rd ed. New York: Pearson Education.
- Finocchiaro, Marry.;& Christopher Brumfit. (1987). **The Functional–Notional Approach**. Hong Kong: Oxford University Press.
- Gardner, Howard. (1993). **Multiple Intelligence: The Theory in Practice**. New York. Basic Books.
- Harris, David. (1988). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill.
- Heaton, John Brain. (1990). **Classroom Testing: Testing Speaking Skills**. London: Longman.
- Hubbard, Peter. (1983). **A Training Course for TEFL**. Oxford: Oxford University Press.
- Hurlock, Elizabeth B. (1955). **Alodescent Development**. New York: McGraw-Hill.
- Keith, Johnson.;& Keith, Morrow. (1981). **Communication in the classroom Applications and Methods for a Communicative Approach**. London: Longman.
- Krashen, Stephen D. (1982). **Principle and Practice in Second Language Acquisition in Classroom**. Oxford: Pergamon Press.
- Krashen, Stephen D.; & Tracy D, Terrell. (1995). **The Natural Approach Language Acquisition in Classroom**. London: Prentice Hall Europe.
- . (1987). **“Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory” Methodology in TESOL: A Book of Readings**. Sydney: New Bury House Publishers.
- Lynch, Tony. (1996). **Communication in the Language Classroom**. Oxford: Oxford University Press.
- MügeTavil, Zekiye. (2010). Integrating listening and speaking skills to facilitate English language learners’ communicative competence. **World Conference on Learning, Teaching and Administration Papers**. 2010(9). Retrieved August 11, 2015, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042810023360>
- Oller, John W. (1979). **Language Test at School: A Pragmatic Approach**. London: Longman.
- Parrot, Martin. (1993). **Tasks for Language Teachers: A Resource Book for Training and Development**. London: Cambridge University Press.

- Powell, Marvin. (1963). **The Psychology of Adolescence**. 3rd ed. New York: Bobbs Merrill.
- Richards, Jack C. (1990). **The Language Teaching Matrix**. New York: Cambridge University Press.
- Richard, Jack. & Rodgers, Theodore S. (2002). **Approaches and Methods in Language Teaching**. 3rd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rost, Micheal. (1991). **Listening in Action: Activities for developing Listening Language Teaching**. London: Prentice Hall.
- Samuels, Jay S. (1987). "Factors That Influence Listening and Reading Comprehension: Inside and Outside The Head Factors," **Comprehension Oral and Written Language**. San Diego: Academic Press.
- Savignon, S.J. (1997). **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice**. 2nd ed. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Tavil, ZekiyeMuge. (2010). Integrating Listening and Speaking Skills to Facilitate English Language Learners' Communicative Competence. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**. 2010(9). Retrived September 14, 2015, from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042810023360>
- Tsitsopoulou, Elly. (1992). "Conversation Classes," **English Teaching Forum**. 34–35; April.
- Underwood, Mary. (1993). **Teaching Listening**. New York: Longman.
- Underhill, Nic. (1988). **Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques**. New York: Cambridge University Press.
- Underwood, M. (1989). **Teaching Listening**. London: Longman.
- Valette, Rebecca M. (1977). **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Widdowson, H.G. (1981). **Teaching Language as Communication**. 3rd ed. London: Oxford University Press.
- Younas, Muhammad. (2015). **English Language Learning: A Role of Multiple Intelligence**. Retrieved Setember 4, 2015, from http://www.esp-world.info/Articles_46/Younas_Multiple_Intelligence.pdf

Zhang, Yan. (2009). An Experimental Study of the Effects of Listening on Speaking for College Students. **English Language Teaching**. 2009(3). Retrieved September 14, 2015, from <http://www.ccsenet.org/journal/index.php/elt/article/view/3715/3315>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของแผนการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการ

เรียนรู้ตามแนวพหุปัญญากับแผนการสอนตามแนวการสอนแบบเดิม

1.1 ผศ.ดร. ลัดดา	หวังภาษิต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
1.2 ผศ.ดร. อัญชลี	จันทร์เสม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
1.3 ผศ.ดร. พณิตา	กุลสิริสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.1 ผศ.ดร. ลัดดา	หวังภาษิต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2.2 ผศ.ดร. อัญชลี	จันทร์เสม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2.3 ผศ.ดร. พณิตา	กุลสิริสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.1 ผศ.ดร. ลัดดา	หวังภาษิต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3.2 ผศ.ดร. อัญชลี	จันทร์เสม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3.3 ผศ.ดร. พณิตา	กุลสิริสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

- คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดก่อนและหลังการทดลอง
- คะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 12 คะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่างของ คะแนน	คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
1	12	16	4	1	10	12	2
2	5	8	3	2	5	10	5
3	5	10	5	3	10	12	2
4	5	12	7	4	8	10	2
5	10	12	2	5	11	13	2
6	9	12	3	6	5	11	6
7	8	10	2	7	5	5	0
8	12	16	4	8	10	12	2
9	5	15	10	9	10	12	2
10	8	16	8	10	9	11	2
11	9	14	5	11	5	10	5
12	5	13	8	12	8	10	2
13	5	14	9	13	5	11	6
14	9	16	7	14	5	10	5
15	5	10	5	15	8	10	2
16	12	13	1	16	8	10	2
17	6	10	4	17	15	17	2
18	6	14	8	18	10	11	1
19	9	15	6	19	12	14	2
20	12	16	4	20	10	12	2
21	14	16	2	21	8	10	2
22	12	17	5	22	5	9	4
23	5	10	5	23	9	11	2
24	10	16	6	24	9	12	3

ตาราง 12 (ต่อ)

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่างของ คะแนน	คนที่	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
25	12	18	6	25	5	8	3
26	12	16	4	26	9	10	1
27	12	16	4	27	8	10	2
28	10	18	8	28	10	14	4
29	8	10	8	29	12	14	2
30	5	16	11	30	5	8	3
31	12	16	4	31	5	9	4
32	5	12	7	32	11	13	2
33	8	17	9	33	12	14	2
34	15	19	4	34	11	13	2
35	5	12	7	35	13	15	2
36	5	9	4	36	10	16	6
37	5	12	7	37	10	12	2
37	9	16	7	37	11	13	2
39	8	15	7	39	14	16	2
40	8	10	2	40	10	12	2

ตาราง 13 คะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน
และหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนน ก่อนการ ทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน	คนที่	คะแนน ก่อนการ ทดลอง	คะแนน หลังการ ทดลอง	ความต่าง ของ คะแนน
1	51	70	19	1	56	60	4
2	54	69	15	2	57	63	6
3	60	71	11	3	50	52	2
4	57	65	8	4	68	47	21
5	50	64	14	5	58	69	11
6	53	72	19	6	50	67	17
7	58	76	18	7	55	61	6
8	60	75	15	8	53	65	12
9	57	62	5	9	49	61	12
10	51	75	24	10	57	63	6
11	52	62	10	11	48	57	9
12	51	67	16	12	46	61	15
13	56	70	14	13	39	62	23
14	58	66	8	14	57	58	1
15	56	63	7	15	40	58	18
16	59	66	7	16	44	56	12
17	55	75	20	17	56	65	9
18	53	65	12	18	54	65	11
19	57	65	8	19	53	63	10
20	51	73	22	20	57	63	6
21	54	80	26	21	61	61	0
22	53	65	12	22	60	61	1

ตาราง 13 (ต่อ)

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	คะแนน ก่อนการ ทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน	คนที่	คะแนน ก่อนการ ทดลอง	คะแนน หลังการ ทดลอง	ความต่าง ของ คะแนน
23	52	64	12	23	54	66	12
24	58	80	22	24	69	60	9
25	57	86	29	25	78	66	12
26	53	77	24	26	77	64	13
27	57	70	13	27	68	65	3
28	50	69	19	28	58	64	6
29	59	69	10	29	51	65	14
30	58	70	12	30	57	60	3
31	56	58	2	31	50	58	8
32	60	62	2	32	55	61	6
33	56	87	31	33	54	60	6
34	57	74	17	34	49	57	8
35	74	66	8	35	54	65	11
36	58	67	9	36	60	66	6
37	57	73	16	37	54	60	6
38	57	67	10	38	60	64	4
39	60	63	3	39	62	64	2
40	52	60	8	40	55	61	6

ภาคผนวก ค

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

Look at the picture. You have 10 seconds to think, then answer the questions that you hear from teacher.

1. Can you tell me about this picture?
2. What is your favorite beach in Thailand?
3. Can you tell me which beach I should visit?
4. Why should I go there?

**แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อเลือกคำตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริง
ของนักเรียนมากที่สุดเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในห้องเรียนแบบสอบถามฉบับนี้
ไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนของนักเรียน

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับครู					
3	ข้าพเจ้าชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ					
4	ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเสมอ					
5	ข้าพเจ้าจดข้อมูลสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ครบถ้วนเสมอ					
6	ข้าพเจ้าชอบค้นหาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรม					
7	ข้าพเจ้าพอใจที่จะทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมายเป็นภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้าทบทวนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้งที่ยื่นจบ					
9	ข้าพเจ้าชอบหาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากสิ่งที่เรียนจากสื่ออินเทอร์เน็ต					
10	ข้าพเจ้าเข้าห้องสมุดทบทวนวิชาภาษาอังกฤษบ่อยๆ					
11	ข้าพเจ้าคิดว่าการรู้ภาษาอังกฤษ ช่วยเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต					
12	ข้าพเจ้าไม่มีความสุขเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13	ข้าพเจ้ามักเบื่อหน่ายที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
14	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับครู					
15	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน					
16	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเลย					

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17	ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
18	ข้าพเจ้าเมื่อที่จะต้องค้นหาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรม					
19	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมายเป็นภาษาอังกฤษ					
20	ข้าพเจ้าหาข้อมูลเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษจากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นบางครั้ง					

ภาคผนวก ง

- แผนการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

Lesson Plan for Experimental Group

Period 1 - 4

Unit: Travelling

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation: /s/

Vocabulary: bold, race, chance, scenery, lifetime, ancient, range, romantic, set off, traditional,

landmark, approximately.

Grammatical Structure: as...as, too, enough

Standard & Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept: Listening-speaking by using multiple intelligence activities for practicing student's

listening – speaking skills, and for supporting student's 8 intelligences. Students have to practice listening-speaking skill by doing activities provided in each lesson: discussing about the songs, passage, and pictures, filling information gap, showing their presentation, and giving feedback about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives: Students will be able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. pronounce the words in the lesson correctly
4. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
5. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English
6. work in group
7. creatively perform a group presentation

Materials: laptop computer, audio CD, pictures of places related to the lesson, short passage selected from a text book, interview handout, assignment paper, draft paper, color pencils, colored pens

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by the discussion and student self check.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
1 st - 4 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. Then let students listen to the song “ A whole new world ” 2. Ask students about what they learn after listening to the song by using sentences,for example, - “ What is the song about?” - “ What do you learn from the song?” - “ What words do you know in the song” 3. Let students look at pictures of a dog sled in Alaska, a rickshaw in China, and Gondola tour in Venice. 4. Ask students for what they know in those 3 pictures and let them share opinion about the pictures by using questions like - “ What place do you know in the picture?” - “What is your favorite picture?”, - “ Where do you want to visit?” - “ Why do you want to go to that place?” - “Why do dogs in Alaska have thick fur?”	- pictures of famous place - audio cd	Observe students' discussion about the song they have listened.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	- “Do you like dogs?” - “What is your favorite animal? ” 5. Let students share opinion about the difference of those 3 places: landscape, climate, nature ...etc”			
	Step 2 Activities: 1. Let students listen to the the CD about travelling(2 times). 2. Let students read the passage about travelling they have listened to. 3. Present important vocabulary from the passage, teach students to pronounce each word, and let them repeat the words. 4. Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ What are those 3 places?” - “ What is your favorite place in the passage?” - “ Which one is the most interesting place for you?” 5. Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper. 6. Show these following sentences to students	- audio cd - a passage about travelling - assignment paper	1. Check students’ understanding about the text they have listened to from their exercise. 2. Check students’ pronunciation. 3. Observe students discussion in class 3. Observe students’ participation in an activity with friends.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	- Are you bold enough to race across the snow? - Prices are not too high. - There is nothing as romantic as gondola. 7. Ask students about these three example sentences. - “ From an example, do you learn how to use too, enough, and as...as? 8. Give students more information about the use of too/ enough, and as...as. 8. Let students give some examples of sentences that contain the word too, enough, and as..as.			

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 3 Activities: 1. Divide students into 4-5 groups for doing group work. 2. Let students practice speaking by using information gap activity with their friends in a group. Students in each group have to ask people in their group by using information given in the handout and write all that information into the gaps.	- assignment paper	1. Observe students discussion in group and write their behavior into a notebook.	
	Step 4 Activities: 1. After finish doing group information gap activity, let students combine all information that they get from their friends and prepare to present 2. Let students in each group create their presentation of the topic " <i>My Favorite Place</i> " freely. Students can present by roleplaying, drawing pictures, writing a mapping, and so on. 3. Let students in each group perform their presentation to the class.	- draft paper - assignment paper - color pencils - magic pens	1. Check students' attention on an activity in the class. 2. Check students' presentation, and give feedback to each group.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 5 1. Let students share feedback of studying this lesson by discussing with teacher and friends. 2. Let each students write their feeling about the lesson into student's self evaluation.	1. Self evaluation form	1. Check student's self evaluation. 2. Observe student's discussion.	

Multiple Intelligences in Students' Activities.

Linguistic	Logical - Mathematical
Listening, speaking, discussing, and doing exercise in English (step 1-5)	Discussing about weather and dog in Alaska. Discussing about different areas and climate of three places in the passage (step 1)
Visual - Spatial	Bodily-Kinesthetic
Presenting their information about favorite places by using picture or mapping.(step4)	Movement in the group activity and students' presentation (step3-4)
Musical	Interpersonal
Listening to the song "A Whole New World" and discussing about the song(step1)	Working in group and in pair. Participating with teachers and classmates (step1-5)
Intrapersonal	Naturalist
Writing one's feedback about the lesson and activity into student 'sself evaluation. (step5)	Discussing about dog and student's favorite animal (step1)

Lesson Plan for Experimental Group

Period 5 - 8

Unit: Health and Fitness

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation: /ed/

Vocabulary: coma, skull, recover, race, stitch, lost, blood, pay off, ahead of, due, winner, medal.

Grammatical Structure: present perfect tense

Standard & Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community

Concept:Listening-speaking by using multiple intelligence activities for practicing student's listening – speaking skills, and for supporting student's 8 intelligences. Students have to practice listening-speaking skill by doing activities provided in each lesson: discussing about the songs, passage, and pictures, filling information gab, showing their presentation, and giving feedback about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives:Students are able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
4. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English
5. work in group with other friends
6. creatively perform the group presentation in class.

Materials:laptop computer, audio CD, a picture of sports, a short passage about a sport player, interview sheet, assignment paper, draft paper, color pencils, magic pens.

Evaluation:

1. Observe students' reaction in summarizing the story they have listened to
2. Observe students' interaction in the classroom with friends.
3. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
4. Check students' opinions and feedback about an activity by the discussion and student self check.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
5 th – 8 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. Then, let students listen to the song “ Wavin Flag” 2. Ask students about what they learn after listening to the song by using sentences,for example, - “ What is the song about?” - “ What do you learn from the song?” - “ What words do you know in the song” 3. Let students look at a picture of sports. 4. Ask students for what they know in the pictureand let them share opinion about the picture by using questions, for example - “ Whatdo you see in the picture?” - “What is your favorite sport?”, - “ Do you like sport ? ” - “ Why do you like sport ? ” or “ Why don’t you like sport? ” - “ What is your favorite sport? ” - “ Who is your favorite sport player? ” - “ Why do people play sport? ” - “ What are the good things in	- a picture of sports - audio cd	Observe students’ discussionabout the song they have listened to	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	playing sport or exercising? ”			
	Step 2 Activities: 1. Let students listen to audio CD about a sport player (2 times) 2. Let students read the passage about a sport player they have listened to. 3. Present important vocabulary from the passage, teach students to pronounce each word, and let them repeat the words. 4. Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ Who is Steven Bradbury ?” - “ Whatdoes Steven play ?” - “ Do you like him?” “ Why? ”	- audio cd - a short passage about Steven Bradbury.	1.Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet. 2. Observe students' discussion in class	
	Step 3 Activities: 1. Form students into 4-5 groups for doing group work. 2. Let students practice speaking by using information gap activity with their friends in a group. Students in each group have to ask people in their group by using information given in the handout and write all that information into the gaps.	- assignment paper	1. Observe students' discussion in group and write down their behavior into a notebook.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 4 Activities: 1. After finish doing group information gap activity, let students combine all information that they get from their friends and prepare to present 2. Let students in each group create their presentation of the topic “ <i>My Health</i> ” freely. Students can present by roleplaying, drawing pictures, writing a mapping, and so on. 3. Let students in each group perform their presentation to the class.	- draft paper - assignment paper - color pencils - magic pens	1. Check students' attention on an activity in the class. 2. Check students' presentation, and give feedback to each group.	
	Step 5 1. Let students share feedback of studying this lesson by discussing with teacher and friends. 2. Let each students write their feeling about the lesson into student's self evaluation.	1. Self evaluation form	1. Check student's self evaluation. 2. Observe student's discussion.	

Multiple Intelligences in Students' Activities.

Linguistic	Logical - Mathematical
Listening, speaking, discussing, and doing exercise in English (step 1-5)	Discussing about good things in sport and exercise (step 1)
Visual - Spatial	Bodily-Kinesthetic
Presenting their information about health by using picture or mapping.(step4)	Movement in the group activity and students' presentation (step3-4)

Musical	Interpersonal
Listening to the song “ Wavin Flag ” and discussing about the song(step1)	Working in group and in pair. Participating with teachers and classmates (step1-5)
Intrapersonal	Naturalist
Writing one’s feedback about the lesson and activity into student ‘sself evaluation. (step5)	Discussing about how to be healthy and how to refresh their lives with nature (step1)

Lesson Plan for Experimental Group

Period 9 - 12

Unit: Entertainment

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation: /d/, /ed/

Vocabulary: creator, hero, incredible, changed into, hurt, hunted, killed, right, became, successful, series.

Grammatical Structure: Past Simple Tense

Standard & Indicator :

Language for Communication

F 1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept: Listening-speaking by using multiple intelligence activities for practicing student's listening – speaking skills, and for supporting student's 8 intelligences. Students have to practice listening-speaking skill by doing activities provided in each lesson: discussing about the songs, passage, and pictures, filling information gap, showing their presentation, and giving feedback about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives: Students will be able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. pronounce the words in the lesson correctly
4. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
5. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English
6. work in group with other friends
7. creatively perform the group presentation in class.

Materials: laptop computer, audio CD, pictures of places related to the lesson, short passage selected from a text book, interview handout, assignment paper, draft paper, color pencils, colored pens

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by the discussion and student self check.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
9 th - 12 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. Then let students listen to the song “ It’s not easy to be me” 2. Ask students about what they learn after listening to the song by using sentences, for example, - “ What is the song about?” - “ What do you learn from the song?” - “ What words do you know in the song” 3. Let students look at a picture of Marvel superheroes 4. Ask students for what they know in a picture and let them share opinion about the pictures by using questions like - “What do you see in the picture?” - “ What do you know about superhero?” - “Who is your favorite superhero?” - “ Why do you like him?” - “ Do you want to be a superhero?” / “ Why? ” - “ Is it important to have superhero in the world? ” ‘Why?’	- pictures of superheroes - audio cd	Observe students’ discussion about the song they have listened to.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 2 Activities: - Let students listen to the CD of superheroes (2 times). - Let students read the passage , Superheroes they have listened to. - Present important vocabulary from the passage, teach students to pronounce each word, and let them repeat the words. - Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ How many superheroes in the passage?”/ “Who are they?” - “ Can you tell me about the Incredible Hulk?” - “What does he do for people?” - “ What do you think about the Hulk? ” - Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper. - Show these following sentences to students - Stan Lee created his heroes to help people. - The Hulk was green and purple. - The Hulk looked like a monster.	- audio cd - a passage, superheroes - assignment paper	- Check students’ understanding about the text they have listened to from their exercise. - Check students’ pronunciation. - Observe students discussion in class - Observe students’ participation in an activity with friends.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	- People tried to kill him. 7. Ask students about these above sentences. - “ What do you learn from each sentence?” - “ Can you tell me about verb in each sentence” 8. Tell students more information about the use of past simple tense 9. Let students give some examples of sentences about past simple that they know.			

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 3 Activities: 1. Divide students into 4-5 groups for doing group work. 2. Let students practice speaking by using information gap activity with their friends in a group. Students in each group have to ask people in their group by using information given in the handout and write all that information into the gaps.	- assignment paper	1. Observe students discussion in group and write their behavior into a notebook.	
	Step 4 Activities: 1. After finish doing group information gap activity, let students combine all information that they get from their friends and prepare to present 2. Let students in each group create their presentation of the topic “ Superhero ” freely. Students can present by roleplaying, drawing pictures, writing a mapping, and so on. 3. Let students in each group perform their presentation to the class.	- draft paper - assignment paper - color pencils - magic pens	1. Check students' attention on an activity in the class. 2. Check students' presentation, and give feedback to each group.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 5 1. Let students share feedback of studying this lesson by discussing with teacher and friends. 2. Let each students write their feeling about the lesson into student's self evaluation.	1. Self evaluation form	1. Check student's self evaluation. 2. Observe student's discussion.	

Multiple Intelligences in Students' Activities

Linguistic	Logical - Mathematical
Listening, speaking, discussing, and doing exercise in English (step 1-5)	Discussing about superheroes and the importance of superheroes. (step 1)
Visual - Spatial	Bodily-Kinesthetic
Presenting their information about superheroes by using picture or mapping.(step4)	Movement in the group activity and students' presentation (step3-4)
Musical	Interpersonal
Listening to the song "It is not easy to be me" and discussing about the song(step1)	Working in group and in pair. Participating with teachers and classmates (step1-5)
Intrapersonal	Naturalist
Writing one's feedback about the lesson and activity into student 'self evaluation. (step5)	Discussing about human strength (step1)

Lesson Plan for Experimental Group

Period 13 - 16

Unit: Environment

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation:

Vocabulary: global warming, species, extinct, destroy, wetland, habitat, migrate, distance, seabird, hunger.

Grammatical Structure: will, won't

Standard & Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept: Listening-speaking by using multiple intelligence activities for practicing student's listening – speaking skills, and for supporting student's 8 intelligences. Students have to practice listening-speaking skill by doing activities provided in each lesson: discussing about the songs, passage, and pictures, filling information gap, showing their presentation, and giving feedback about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives: Students will be able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. pronounce the words in the lesson correctly
4. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
5. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English
6. work in group
7. creatively perform a group presentation

Materials: laptop computer, audio CD, pictures of places related to the lesson, short passage selected from a text book, interview handout, assignment paper, draft paper, color pencils, colored pens

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by the discussion and student self check.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
13 st -16 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. Then let students listen to the song “ Save my World ” 2. Ask students about what they learn after listening to the song by using sentences,for example, - “ What is the song about?” - “ What do you learn from the song?” - “ What words do you know in the song” 3. Let students look at pictures of global warming, desert, flood, and melting polar ice. 4. Ask students for what they know in those pictures and let them share opinion about the pictures by using questions like - “ Whathappened to all environment in the pictures ? ” - “Are these situations good for the earth?” - “ How to save the world from global warming?” 5. Let students share opinion about the result of global warming”	- pictures of global warming, desert, flood, and melting polar ice - audio cd	Observe students' discussion about the song they have listened to.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 2 Activities: 1. Let students listen to the the CD of a passage Global Warming(2 times). 2. Let students read the passage “ Global Warming” they have listened to. 3. Present important vocabulary from the passage, teach students to pronounce each word, and let them repeat the words. 4. Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ What animals do you know in the passage?” - “ What happen to animal if environment is changed by global warming ?” - “ What will happen to birds, and wildlifeenvironment is changed by global warming ? ” “ What will happen to human beings if climate change ? 5. Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper.	- audio cd - a passage about global warming - assignment paper	1.Check students’ understanding about the text they have listened to from their exercise. 2. Check students’ pronunciation. 3. Observe students discussion in class 3. Observe students’ participation in an activity with friends.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	6. Show these following sentences to students - Rising sea levels will destroy the places sea turtle lay eggs - Birds in wetlands will lose their habitat. - Elephants will have no place to live. - As fish won't have food to eat, they will die. 7. Ask students about these four example sentences. - “ From an example, do you learn how to use will and won't 8. Give students more information about the use of will and won't 8. Let students give some examples of sentences that contain the word will and won't.			

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 3 Activities: 1. Divide students into 4-5 groups for doing group work. 2. Let students practice speaking by using information gap activity with their friends in a group. Students in each group have to ask people in their group by using information given in the handout and write all that information into the gaps.	- assignment paper	1. Observe students discussion in group and write their behavior into a notebook.	
	Step 4 Activities: 1. After finish doing group information gap activity, let students combine all information that they get from their friends and prepare to present 2. Let students in each group create their presentation of the topic “ <i>Save my World</i> ” freely. Students can present by roleplaying, drawing pictures, writing a mapping, etc 3. Let students in each group perform their presentation to the class.	- draft paper - assignment paper - color pencils - magic pens	1. Check students' attention on an activity in the class. 2. Check students' presentation, and give feedback to each group.	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	Step 5 1. Let students share feedback of studying this lesson by discussing with teacher and friends. 2. Let each students write their feeling about the lesson into student's self evaluation.	1. Self evaluation form	1. Check student's self evaluation. 2. Observe student's discussion.	

Multiple Intelligences in Students' Activities.

Linguistic	Logical - Mathematical
Listening, speaking, discussing, and doing exercise in English (step 1-5)	Discussing about causes and results of global warming and how to save the world from global warming in the passage (step 1)
Visual - Spatial	Bodily-Kinesthetic
Presenting their information in the topic Save my World by using picture or mapping.(step4)	Movement in the group activity and students' presentation (step3-4)
Musical	Interpersonal
Listening to the song "Save my World" and discussing about the song(step1)	Working in group and in pair. Participating with teachers and classmates (step1-5)
Intrapersonal	Naturalist
Writing one's feedback about the lesson and activity into student 'sself evaluation. (step5)	Discussing about environment, animal, and causes and effects of global warming (step1-2)

ภาคผนวก จ

- แผนการสอนแบบเดิม

Lesson Plan for Control Group

Period 1 - 4

Unit: Travelling

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation: /s/

Vocabulary: bold, race, chance, scenery, lifetime, ancient, range, romantic, set off, traditional,

landmark, approximately.

Grammatical Structure: as...as, too, enough

Standard & Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters

around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept: Listening-speaking by using traditional method which focus on grammar, structure, and vocabulary. Student will learn each lesson by doing activities provided in class: discussing about pictures and passage, translating the passage into Thai, pronouncing words, doing grammar exercise, and giving opinion about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives: Students will be able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
4. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English

Materials: laptop computer, audio CD, a picture of famous place, draft paper, short passage selected from a text book

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by students' discussion in class

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
1 st - 4 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. 2. Let students look at pictures of a dog sled in Alaska, a rickshaw in China, and Gondola tour in Venice. 3. Ask students for what they know in those 3 pictures and let them share opinion about the pictures by using questions like - “What place do you know in the picture?” - “What is your favorite picture?”, - “Where do you want to visit?” 4. Let students listen to audio CD about travelling (2 times) 5. Let students write vocabulary they remember from their listening in their notebooks.	- pictures of famous place - audio cd	Observe students' discussion about a picture that a teacher shows in the class and write students' behavior and reaction into a notebook.	
	Step 2 Activities: 1. Let students read a short passage of the topic they have listened to. 2. Translate that short passage into Thai. 3. Let students talk about the	- audio cd - a short passage about travelling - word cards	1. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet. 2. Check students'	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ What are those 3 places?” - “ What is your favorite place in the passage?” - “ Which one is the most interesting place for you?” 4. Teacher presents vocabulary from the passage. 5. Teach students to pronounce each vocabulary correctly. 6. Show word cards to students and let them pronounce each word again to check their pronunciation. 7. Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper.		pronunciation of words.	
	Step 3 Activities: 1. Teacher teaches how to use “as..as” , “ too”, and “enough” that	- assignment paper	1.Observe students’ attention in the class. 2. Check	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	are English grammar in the passage. 2. Let students do an exercise about too, enough, and as...as by filling appropriate words in the blanks.		student's exercise	
	Step 4 Activities: 1. After filling words too, enough, and as...as in the exercise, let students orally translate each sentence into Thai. 2. Let students write 5 sentences by using words from the passage. 3. After finish doing all exercises, let students ask questions about the lesson they learnt freely. 4. Let students share their feedback and opinion of studying this lesson with teacher and friends.	- assignment paper	1. Check students' exercise 2. Check students' feedback and opinion about studying this lesson.	

Lesson Plan for Control Group

Period 5 - 8

Unit: Health and Fitness

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation:

Vocabulary: coma, skull, recover, race, stitch, lost, blood, pay off, ahead of, due, winner, medal.

Grammatical Structure: present perfect tense, past simple tense.

Standard & Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept:Listening-speaking by using traditional method which focus on grammar, structure, and vocabulary. Student will learn each lesson by doing activities provided in class: discussing about pictures and passage, translating the passage into Thai, pronouncing words, doing grammar exercise, and giving opinion about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives:Students will be able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
4. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English

Materials:laptop computer, audio CD, a picture of famous place, draft paper, short passage selected from a text book.

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by students' discussion.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
5 th - 8 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. 2. Let students look at a picture of sports. 3. Ask students for what they know in the pictures and let them share opinion about the picture by using questions, for example - “ Whatdo you see in the picture?” - “What is your favorite sport?”, - “ Do you like sport ? ” - “ Why do you like sport ? ” - “ Why don't you like sport? ” - “ What is your favorite sport? ” - “ Who is your favorite sport player? ” 4. Let students listen to audio CD about a sport player (2 times) 5. Let students write vocabulary they remember from their listening in their notebooks.	- a picture of sports - audio cd	Observe students' discussionabout a picture that a teacher shows in the class and write students' behavior and reaction into a notebook.	
	Step 2 Activities: 1. Let students read a short	- audio cd - a short passage	1.Check students' understanding	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	passage about a sport player they have listened to. 2. Translate that short passage into Thai. 3. Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ Who is Steven Bradbury ?” - “ Whatdoes Steven play ?” - “ Do you like him?” “ Why? ” 4. Teacher presents vocabulary from the passage. 5. Teach students to pronounce each vocabulary correctly. 6. Show word cards to students and let them pronounce each word again to check their pronunciation. 7. Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper.	about Steven Bradbury. - word cards	about the text they have listened to from their answer sheet. 2. Check students' pronunciation of words.	
	Step 3 Activities: 1. Teacher teaches how to use “past simple tense” and “ present perfect tense” that are English grammar in the passage.	- assignment paper	1.Observe students' attention in the class. 2. Check student's exercise	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	2. Let students do an exercise about past simple , and present perfect by filling appropriate words in the blanks.			
	Step 4 Activities: 1. After doing exercise about past simple and present perfect , let students orally summarize each sentence into Thai. 2. Let students write 5 sentences by using words from the passage. 3. After finish doing all exercises, let students ask questions about the lesson they learnt freely. 4. Let students share their feedback and opinion of studying this lesson with teacher and friends.	- assignment paper	1. Check students' exercise 2. Check students' feedback and opinion about studying this lesson.	

Lesson Plan for Control Group

Period 9 - 12

Unit: Entertainment

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function: asking for information

Pronunciation:

Vocabulary: creator, hero, incredible, changed into, hurt, hunted, killed, right, became, successful, series.

Grammatical Structure: past simple tense.

Standard & Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters

around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1 Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept: Listening-speaking by using traditional method which focus on grammar, structure, and vocabulary. Student will learn each lesson by doing activities provided in

class: discussing about pictures and passage, translating the passage into Thai, pronouncing words, doing grammar exercise, and giving opinion about class activity. Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives: Students will be able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
4. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English

Materials: laptop computer, audio CD, a picture of famous place, draft paper, short passage selected from a text book

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by students' discussion.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
9 th - 12 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. 2. Let students look at pictures of superheroes. 3. Ask students for what they know in the pictures and let them share opinion about the picture by using questions, for example - “What do you see in the picture?” - “What do you know about superhero?” - “Who is your favorite superhero?” - “Why do you like him?” - “Do you want to be a superhero?”/ “Why?” 4. Let students listen to audio CD of the passage, Superheroes (2 times) 5. Let students write vocabulary they remember from their listening in their notebooks.	- pictures of superheroes - audio cd	Observe students' discussion about a picture that a teacher shows in the class and write students' behavior and reaction into a notebook.	
	Step 2 Activities: 1. Let students read a short passage, Superheroes they have	- audio cd - a short passage, Superheroes - word cards	1. Check students' understanding about the text they have listened	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	listened to. 2. Translate that short passage into Thai. 3. Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ What’s name of each superhero in the passage ?” - “ Who created those superheroes ?” - “ Why does he create superheroes ? ” - “ What do you know about the Hulk ? ” 4. Teacher presents vocabulary from the passage. 5. Teach students to pronounce each vocabulary correctly. 6. Show word cards to students and let them pronounce each word again to check their pronunciation. 7. Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper.		to from their answer sheet. 2. Check students’ pronunciation of words.	
	Step 3 Activities:	- assignment paper	1.Observe students’ attention	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	1. Teacher teaches how to use “ past simple tense ” that are English grammar in the passage. 2. Let students do an exercise about past simple by filling appropriate words in the blanks.		in the class. 2. Check student's exercise	
	Step 4 Activities: 1. After doing exercise about past simple , let students orally summarize each sentence into Thai. 2. Let students write 5 sentences by using words from the passage. 3. After finish doing all exercises, let students ask questions about the lesson they learnt freely. 4. Let students share their feedback and opinion of studying this lesson with teacher and friends.	- assignment paper	1. Check students' exercise 2. Check students' feedback and opinion about studying this lesson.	

Lesson Plan for Control Group

Period 13 - 16

Unit:Environment

Level: Grade 8

Time: 4 periods

Function:asking for information

Pronunciation:

Vocabulary:creator, hero, incredible, changed into, hurt, hunted, killed, right, became, successful, series.

Grammatical Structure:will, won't

Standard &Indicator :

Language for Communication

F1.1 G 8/4 Choose the topic and main idea, tell supporting details and express opinions about what has been heard and read, as well as provide justifications and simple examples for illustration.

F 1.2 G 8/1 Converse appropriately to exchange data about themselves, various matters around them and various situations in daily life.

F 1.2 G 8/4 Speak and write appropriately to ask for and give data, describe and express opinions about what has been heard or read.

F 1.3 G 8/3 Speak and write to express opinions about activities or various matters around them and experiences, as well as provide brief justifications.

Language and Relationship with Community and the World

F 4.1 G 8/1Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom, school and community.

Concept:Listening-speaking by using traditional method which focus on grammar, structure, and vocabulary. Student will learn each lesson by doing activities provided in class: discussing about pictures and passage, translating the passage into Thai, pronouncing words, doing grammar exercise, andgiving opinion about class activity.

Students will learn to pronounce the words correctly, summarize passage, and share their idea and opinion in English. Content and vocabulary, in each lesson relate to culture of native speaker. Class activity in each lesson is appropriate to student's age and grade.

Objectives: Students are able to

1. orally summarize the story they have listened to
2. correctly answer the questions of the story they have listened to
3. communicate and interact with friends about the topic they are studying in English
4. share ideas or opinions with friends about the topic they are studying in English

Materials: laptop computer, audio CD, a picture of famous place, draft paper, text book

Evaluation:

1. Observe students' interaction in summarizing the story they have listened to
2. Check students' understanding about the text they have listened to from their answer sheet
3. Observe students' interaction in the classroom with friends.
4. Check students' opinions and feedback about an activity by the discussion.

Learning Activities

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
13 st -16 th	Step 1 Activities: 1. Warm up the class by telling students briefly about learning objectives and activities of the lesson. 2. Let students look at pictures of global warming, desert, flood, and melting polar ice 3. Ask students for what they know in the pictures and let them share opinion about the picture by using questions, for example - “ Whatdo you see in the picture?” - “ What happened to all environment in the pictures ? ” - “ Do you know global warming?” - “ What is the result of global warming?” - “ How can you save the world from global warming? ” 4. Let students listen to audio CD about a passage Global Warming (2 times) 5. Let students write vocabulary they remember from their listening in their notebooks.	- pictures of global warming, desert, flood, and melting polar ice - audio cd	Observe students' discussionabout a picture that a teacher shows in the class and write students' behavior and reaction into a notebook.	
	Step 2 Activities: 1. Let students read a short	- audio cd - a short passage	1.Check students' understanding	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	passage Global Warming they have listened to. 2. Translate that short passage into Thai. 3. Let students talk about the passage they have listened to by using questions, for example, - “ What is the passage about?” - “ What will happen to animals if the world is changed by global warming ?” - “ Do you like this passage ?”, “ Why? ” 4. Teacher presents vocabulary from the passage. 5. Teach students to pronounce each vocabulary correctly. 6. Show word cards to students and let them pronounce each word again to check their pronunciation. 7. Let students do an exercise by listening to the questions from a teacher and answering the questions into an assignment paper.	Global Warming. - word cards	about the text they have listened to from their answer sheet. 2. Check students’ pronunciation of words.	
	Step 3 Activities: 1. Teacher teaches how to use “will” and “ won’t” in future simple	- assignment paper	1. Observe students’ attention in the class. 2. Check	

Period	Activities	Materials	Evaluation	Remark
	tense that are English grammar in the passage. 2. Let students do an exercise about will, and won't by filling appropriate words in the blanks.		student's exercise	
	Step 4 Activities: 1. After doing exercise about will and won't, let students orally summarize each sentence into Thai. 2. Let students write 5 sentences by using words from the passage. 3. After finish doing all exercises, let students ask questions about the lesson they learnt freely. 4. Let students share their feedback and opinion of studying this lesson with teacher and friends.	- assignment paper	1. Check students' exercise 2. Check students' feedback and opinion about studying this lesson.	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวฉัตรวดี ศิริอนันต์
วันเดือนปีเกิด	4 กันยายน 2532
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	สิริพงษ์พาร์ทเมนต์ ซอย 6/2 ถนนประชาราษฎร์ บำเพ็ญแขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2550	มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียน ศิลป์-ฝรั่งเศส จาก โรงเรียนสตรีพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง
พ.ศ.2555	ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2561	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ